

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

PREDSEDNIK DRŽAVNEGA ZBORA

EVA: 2013-2030-0087
Številka: 00720-18/2013/16
Datum: 14. 10. 2013

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	14-10-2013
Šifra:	716-01/13-8/2
Povezava:	
EPA:	1523-VI EU:
Sign. zn.:	
Kratika:	

Vlada Republike Slovenije je na 28. redni seji dne 10. 10. 2013 določila besedilo:

- Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – skrajšani postopek,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 142. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10).

Vlada Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da predlog zakona obravnava po skrajšanem postopku, ker gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona.

V skladu s predlogom Vrhovnega sodišča Republike Slovenije se predlaga sprememba ureditve, ki naj bi začela veljati s 1. 1. 2014, in ki predvideva prenos pristojnosti za odločanje v postopkih o prekršku na drugi stopnji ter za odločanje o sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči izključno na Višje sodišče v Celju. S sprejetjem predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (ZP-11) se navedeni prenos ne bi opravil, s čimer bi sledili predlogu Vrhovnega sodišča Republike Slovenije in se izognili nastanku dodatnih finančnih posledic za državni proračun.

S spremembami in dopolnitvami, vsebovanimi v ZP-11, se ZP-1 tudi usklajuje s predlogoma novel Zakona o političnih strankah in Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki sta v postopku obravnave v Državnem zboru Republike Slovenije, ter s predlogom novega Energetskega zakona, ki je v postopku medresorskega usklajevanja.

Pri ostalih spremembah in dopolnitvah, vsebovanih v predlogu ZP-11, gre za manjše spremembe in dopolnitve, ki so potrebne zaradi težav, do katerih prihaja v praksi, in so bile predlagane s strani prekrškovnih in pravosodnih organov.

S tem gradivom nadomeščamo predlog zakona, ki smo vam ga poslali z dopisom št. 00720-18/2013/12 z dne 10. 10. 2013.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01 (23/02 – popr.), 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 in 64/12) in 235. člena Poslovnika državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Senko Pličanič, minister za pravosodje,
- Tina Breclj, državna sekretarka, Ministrstvo za pravosodje,

- mag. Matija Vidmar, vršilec dolžnosti generalnega direktorja Direktorata za zakonodajo s področja pravosodja, Ministrstvo za pravosodje.

PRILOGA: 1

Tanja ŠARABON
GENERALNA SEKRETARKA

**SKRAJŠANI POSTOPEK
EVA 2013-2030-0087**

**PREDLOG ZAKONA
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREKRŠKIH (ZP-1I)**

I. UVOD:

1. OCENA STANJA NA PODROČJU UREJANJA

Po 1. 1. 2005, ko se je pričel uporabljati novi Zakon o prekrških (ZP-1), je večina postopkov o prekršku v pristojnosti prekrškovnih organov, ki morajo o prekrških odločiti v tako imenovanem hitrem postopku. Osnovna zahteva ob spremembi prekrškovne zakonodaje je namreč bila, da se sodišča bistveno razbremenijo odločanja o prekrškovnih zadevah. Ta cilj je bil z reformo prekrškovne zakonodaje vsekakor dosežen, kar izkazujejo tudi statistični podatki o delu sodišč.

Za vodenje postopkov pri prekrškovnih organih pa je po drugi strani veljala zahteva, da prekrškovni organ v hitrem postopku »po uradni dolžnosti brez odlašanja, hitro in enostavno ugotovi tista dejstva in zbere tiste dokaze, ki so potrebni za odločanje o prekršku«. Tudi ta cilj je bil v vsebinskem smislu v precejšnji meri dosežen. Hkrati pa so prekrškovni organi zaradi dodatnih administrativnih opravil postali manj učinkoviti pri svojem temeljnem delu, saj se je zaradi obsežnega poslovanja s spisi deloma zmanjšala njihova operativnost. Po drugi strani pa se je ob spremembah zakona in zaradi strožjih zahtev glede zagotavljanja kontradiktornosti postopek o prekršku v določenih delih po zahtevnosti začel približevati kazenskemu postopku.

Vodenje prekrškovnega postopka so dodatno otežile tudi spremembe povezanih procesnih zakonov, ki se podrejeno uporabljajo in v posameznih fazah zapletajo poslovanje prekrškovnih organov. To so Zakon o sodnih taksah, Zakon o splošnem upravnem postopku, Zakon o kazenskem postopku ter Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij.

Zaradi posebnosti posameznih nadzornih postopkov, pri katerih se odkrivajo kršitve predpisov in zaradi njihove različne narave, se tako v hitrem postopku o prekršku sedaj odloča s tremi različnimi prekrškovnimi akti (navadni plačilni nalog, posebni plačilni nalog in odločba o prekršku) ter še v njihovi možni povezavi z obdolžilnim predlogom. O večini prekrškov se sicer lahko odloča z izdajo plačilnega naloga ali posebnega plačilnega naloga. V večjem številu primeru pa je vendarle treba tudi v hitrem postopku odločati z izdajo odločbe o prekršku.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji zakonskega predloga

Predlog zakona zasleduje predvsem naslednje cilje:

- poenostavitev poslovanja prekrškovnih organov,
- večja ekonomičnost postopkov in posledično zmanjšanje finančnih obremenitev državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti,
- hitrejša zaključevanja postopkov o prekršku in posledično zmanjševanje zaostankov,
- večja operativnost prekrškovnih organov in organov, ki zagotavljajo izvrševanje odločb o prekrških, ter lažje poravnavanje izrečenih glob in nastalih stroškov postopka, vključno s sodnimi takсами,
- poenostavitev nekaterih postopkov o prekrških in povezanih postopkov, s ciljem hitrega in ekonomičnega reševanja in
- odprava v praksi zaznanih pomanjkljivosti ali nejasnosti veljavnega besedila zakona.

2.2 Načela v predlogu zakona

Predlagane zakonske spremembe ostajajo znotraj veljavne zasnove z ZP-1 reformiranega slovenskega prekrškovnega prava. Pri tem upoštevajo vsa uveljavljena zakonska načela, glede na področje urejanja pa zlasti naslednja ustavna in kazensko pravna načela:

- načelo poenostavitve in pocenitve postopkov,
- načelo procesne ekonomije in
- načelo ekonomičnosti poslovanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Veljavna ureditev, uvedena z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 9/11), s 1. 1. 2014 predvideva prenos pristojnosti za odločanje v postopkih o prekršku na drugi stopnji ter za odločanje o sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči na Višje sodišče v Celju. Ministrstvo za pravosodje je prejelo predlog Vrhovnega sodišča Republike Slovenije št. Su 76/2012-144 z dne 29.1.2013, v katerem le-to predlaga, da za odločanje v zgoraj navedenih zadevah ostanejo pristojna vsa višja sodišča v državi, iz naslednjih razlogov:

- ker reševanje zadev na področju prekrškov na višjih sodiščih poteka tekoče in po ustaljenem postopku ter nove zaposlitve niso potrebne,
- ker so na vseh oddelkih višjih sodišč že zagotovljeni zadostni in primerni poslovni prostori, medtem ko ima Višje sodišče v Celju že sedaj prostorsko stisko in deluje na štirih lokacijah,
- ker bi se povečali poštni stroški ter prevozni stroški sodnikov in sodnega osebja.

Glede na navedeno se predlaga sprememba ureditve, ki naj bi začela veljati s 1. 1. 2014.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 21/13) je uvedel drugačen način določanja višine sodne takse. Ker se je v praksi izkazalo, da glede novosti, ki je v ZP-1H umeščena med prehodne določbe, obstajajo dvomi o tem kateri organ je pristojen za izdelavo poziva za plačilo, je to bolj natančno določeno v predlaganem novem 200.a členu. S predlogom se ureditev poziva za plačilo sodne takse tudi prenaša iz prehodnih določb v telo zakona in ureja celovito skupaj s plačilom globe in stroškov postopka, tako da je predvidena izdaja poziva ali univerzalnega plačilnega naloga tako za plačilo globe kot stroškov postopka, kar lahko olajša poravnavanje dolgovanih zneskov kršiteljem in evidentiranje prekrškovnim organom.

S spremembami in dopolnitvami, vsebovanimi v ZP-1I, se ZP-1 tudi usklajuje z novelama Zakona o političnih strankah in Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki sta v postopku obravnave v Državnem zboru Republike Slovenije, ter z novim Energetskim zakonom, ki je v postopku medresorskega usklajevanja.

Pri ostalih spremembah in dopolnitvah, vsebovanih v predlogu, gre za manjše spremembe in dopolnitve, ki so potrebne zaradi težav, do katerih prihaja v praksi, in so bile predlagane s strani prekrškovnih in pravosodnih organov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona glede na svojo vsebino ne predvideva porabe dodatnih proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

5.1 AVSTRIJA

V Avstriji ne obstaja zakon, ki bi urejal vse upravne prekrške, temveč vsebujejo prekrške različni upravni zakoni. Splošni del upravnega kazenskega prava kot tudi pravila upravno- kazenskega postopka so določeni v Zakonu o upravnem kazenskem postopku ("Verwaltungsstrafgesetz", VStG). Razlika med kaznivimi dejanji in upravnimi prekrški je kvantitativna, saj so upravni prekrški opredeljeni kot manj hude kršitve v primerjavi s kaznivimi dejanji. V praksi temu sicer ni vedno tako, je pa ta razlika utemeljena na zgodovinskem razvoju. Upravni prekrški so pogosto dopolnjeni s t.i. "subsidiarno klavzulo", v kateri je navedena prednost kaznivih dejanj.

V upravnokazenskem postopku izrečejo kaznovalne ukrepe posebni upravni organi na prvi instanci. Njihove organe zavezujejo navodila. Proti odločbam je možna pritožba. Pritožbeni organi, razen za davčne prekrške, so neodvisni upravni senati ("Unabhängige Verwaltungssenate", UVS), ki v smislu EKČP uživajo položaj sodišča ("tribunals"). To so upravni organi s statusom, ki je podoben sodiščem. Člane senata imenujejo deželne vlade za najmanj šest let. Pri izpolnjevanju svojih nalog jih ne zavezujejo navodila. Odločajo posamično ali z izključitvijo javnosti. Proti neodvisnim upravnim senatom se je mogoče pritožiti na Višje upravno sodišče ali na Vrhovno upravno sodišče.

Kadar se sodišče, upravni organ, organ javnega nadzora ali vojaške straže v sklopu opravljanja lastnih službenih funkcij ali priznanja, ki ga je prejel, seznanili z obstojem upravnega prekrška ali kadar se na podlagi nadzora ugotovi obstoj kaznivega ravnanja, lahko pristojni organ brez drugega postopka s kazensko odredbo določi denarno kazen do 365 evrov. V kazenski odredbi se lahko določi tudi odvzem zaseženih predmetov ali njihovega izkupička, kadar vrednost zaseženih predmetov ne preseže 120 evrov. Pristojni organ lahko z odlokom za pospešitev postopka opredeli posamezna dejstva upravnih prekrškov, za katera sme s kazensko odredbo izreči v odloku vnaprej določeno denarno kazen do 300 evrov z uporabo avtomatske obdelave podatkov. Kazenska odredba mora vsebovati poleg običajnih sestavin še dejanje, ki se šteje za dokazano, ter čas in kraj, kjer je bilo storjeno, upravni predpis, ki ga je prekršilo kaznivo ravnanje, odrejeno kazen in uporabljeno zakonsko določbo, ter morebitni sklep o stroških, ki jih mora kriti obdolženec. Kazenske odredbe je treba vročiti osebno. Obdolženec se lahko proti kazenski odredbi pritoži v roku dveh tednov po njeni vročitvi in pri tem mora navesti dokazna sredstva, ki koristijo njegovi obrambi. Pritožba se lahko vloži tudi v ustni obliki. Predložiti jo je treba pristojnemu organu, ki je izdal kazensko odredbo. Če je pritožba vložena pravočasno, se uvede redni postopek (pri upravnem organu). Pritožba velja kot zagovor. Če pritožba izrecno spodbija samo obseg odrejene kazni ali sklep o stroških, mora pristojni organ, ki je izdal kazensko odredbo, odločati o tem. V drugih primerih s pritožbo preneha veljati celotna kazenska odredba. V kazenski odločbi, sprejeti na podlagi pritožbe, se ne sme odrediti višja kazen kot v kazenski odredbi. Če pritožba ni vložena ali če ni vložena pravočasno, se kazenska odredba izvrši.

Avstrijska ureditev pozna tudi skrajšani postopek določitve sankcije za upravne kršitve (47. člen VStG in nasl.). V ta namen obstajajo instituti "kazenske odredbe", "anonimne odredbe" in "izreka kazni na kraju prekrška". Če upravni predpisi ne določajo kako drugače, lahko pristojni organ z odlokom za pospešitev postopka določi posamezna dejstva upravnih prekrškov, za katera lahko z anonimno odredbo predpiše vnaprej določeno denarno kazen do 220 evrov. Če pristojni organ z odlokom vnaprej določi denarno kazen, lahko najprej opusti preiskavo

neznanega storilca in z anonimno odredbo predpiše denarno kazen, ne da bi določil nadomestno kazen, kadar ovadba temelji na opravljanju službene dolžnosti nekega organa javnega nadzora ali na avtomatskem nadzoru in kadar obseg s kaznivim dejanjem povezane škode ali ogroženosti tistih interesov, ki so zaščiteni s kazensko sankcijo, in tudi negativne posledice, ki so rezultat kaznivega ravnanja, ne zahtevajo upoštevanja osebnosti storilca. Anonimni odredbi se doda ustrezen račun za poštno vplačilo denarne kazni. Anonimna odredba se vroči osebi, za katero lahko pristojni organ utemeljeno domneva, da ona sama ali zanjo odgovoren organ pozna storilca ali zlahka ugotovi, kdo je. Anonimna odredba ni dejanje pregona. Proti njej ni dopustno nobeno pravno sredstvo. Če se v roku štirih tednov po njeni izdaji dolgovani znesek ne vplača po izdanem računu, postane brezpredmetna. Če postane anonimna odredba brezpredmetna, mora pristojni organ začeti poizvedbe. Kadar se znesek kazni po izdanem računu vplača pravočasno, mora pristojni organ dokončno opustiti preiskavo neznanega storilca in opustiti vsako dejanje pregona. Anonimna odredba ne sme biti omenjena v uradnih informacijah in se ne sme upoštevati pri odmeri kazni. Če se dolgovani znesek vplača po poteku roka, ali če se ne vplača po izdanem računu in če obdolženec izkazuje plačilo v teku upravnega kazenskega postopka, se znesek kazni vrne ali vračuna.

V avstrijskem prekrškovnem pravu sta izrecno urejena tudi instituta t.i. izredne omilitve kazni in spregleda kazni. Prvi omogoča, da se najmanjša kazen lahko zmanjša tudi za polovico, če olajševalne okoliščine močno prevladujejo nad oteževalnimi okoliščinami ali če je obdolženec mladoletnik (20. člen). Institut spregleda kazni omogoča, da lahko pristojni organ brez dodatnega postopka spregleda izrečeno kazen, kadar je krivda obdolženca neznatna in kadar so posledice prekrška nepomembne. Obdolženca pa lahko istočasno opozori na protipravnost njegovega vedenja z odločbo, če je to potrebno, da ga odvrne od nadaljnjih kaznivih ravnanj enake vrste. Pristojni organ lahko spregleda uvedbo in izvedbo kazenskega postopka, kadar se zdi pregon brezupen ali kadar so za to potrebni stroški v nesorazmerju s stopnjo in pomenom kršitve v sklopu upravnega prekrška. Pod enakimi pogoji lahko upravni organi spregledajo ovadbo ali organi javnega nadzora spregledajo izrek kazni na kraju prekrška ali ovadbo; slednji v takšnih primerih lahko storilca opozorijo na protipravnost njegovega ravnanja na primeren način (21. člen VStG).

5.2 ITALIJA

Italijanski sistem upravnih sankcij je bil v Republiki Italiji vzpostavljen z zakonom št. 689 z dne 24. novembra 1981, z naslovom "Spremembe kazenskega sistema", s katerim so bila lažja kazniva dejanja prekvalificirana v upravne prekrške. Prekrški so opredeljeni kot kršitev pravnega reda, za katere so predpisane upravne sankcije. Upravne sankcije določajo in izrekajo upravni organi in se praviloma odražajo v obveznosti plačila določene vsote denarja v okvirih, ki jih določa posamezni zakon.

Ti organi niso del sodstva, ampak so v sestavi uprave pristojni za področje, na katerega se nanašajo upravne sankcije. Zoper odredbe-naloge upravnih organov se pred rednimi sodišči lahko vloži ugovor v smislu postopka, predvidenega v 22. in 23. členu zakona št. 689/81. Organi, pristojni za nadzor nad spoštovanjem določb, za kršitev katerih so določene upravne sankcije s plačilom denarne kazni (globe), lahko, da bi preverili, za kakšne kršitve gre in če so te kršitve v njihovi pristojnosti, pridobivajo informacije in sprožajo postopke pregledovanja premoženja ter prostorov, ki niso zasebna prebivališča, opravljajo opisovalne ali fotografske kontrole ter vse druge tehnične postopke. Lahko tudi izvršijo sodno zaplembo stvari, ki lahko postane predmet upravne konfiskacije po pogojih in ob spoštovanju omejitev, ki jih predvideva zakon o kazenskem postopku glede dovoljenja za izvršbo zaplembe s strani pravosodne policije. Vedno se lahko tudi zapleni vozilo ali ladja, ki je bila dana v promet brez kritja obveznega zavarovanja, ali vozilo, dano v promet še preden je bil zanj izdan prometni dokument. Kršitve, ki se kaznujejo z upravno sankcijo, katere posledica je plačilo denarne kazni, lahko ugotavljajo tudi delavci in agentje pravosodne policije, ki lahko, če se izkaže, da drugih elementov dokazil ni mogoče pridobiti, opravijo preiskave prostorov, ki niso zasebno prebivališče, na podlagi dovoljenja z utemeljitvijo, ki ga izda »pretore« (sodnik prve instance) kraja, v katerem naj se take preiskave opravijo. Pri tem se uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku. Kršitev mora storilec oziroma oseba, ki je solidarno odgovorna za plačilo kazni, če je mogoče, takoj spodbijati.

Upravni organi obvezno posredujejo kršitelju obvestilo o prekršku kot temelj za vnaprejšnje možno plačilo določenega zneska kot sankcije, v primeru, da ta ni plačan, pa v določenem roku poročilo o prekršku pošljejo upravnemu organu, ki o prekršku odloča. Slednji izda odredbo ("ordinanza-ingiunzione"), ki ugotavlja prekršek in hkrati poziva k plačilu. Zoper odredbo lahko vpletene osebe v tridesetih dneh (oziroma šestdesetih dneh, če gre za tujca) po vročitvi ugovarjajo pred prvostopenjskim sodnikom ("pretore") kraja, v katerem je bila kršitev storjena. O pritožbi odloči pretor s sodbo. Ugovor ne zaustavi izvršbe ukrepa, razen če prvostopenjski sodnik, ker za to obstaja resna utemeljitev, z neizpodbitno odredbo ne določi drugače. O pritožbah zoper pretorjeve sodbe odloča kasacijsko sodišče.

Če je pritožba vložena po izteku roka, jo prvostopenjski sodnik spozna za nesprejemljivo z odredbo, na katero se je mogoče pritožiti pred kasacijskim sodiščem. Če je pritožba vložena v določenem roku, prvostopenjski sodnik s sklepom, navedenim pod pritožbo, s katerim organu, ki je izdal izpodbijani sklep, odreja, da deset dni pred obravnavo v sodni pisarni deponira izvod poročila skupaj z vsemi akti, ki se nanašajo na ugotovitev, spodbijanje in notifikacijo o kršitvi, določi datum prihoda na javno obravnavo. Sodna pisarna pritožniku ali, če ta ni naveden, pravnemu zastopniku, kot tudi organu, ki je izdal odredbo, uradno pošlje pritožbo in sklep. Med datumom notifikacije in javne obravnave morata preteči roka, predvidena v drugem in tretjem odstavku 313. člena zakona o civilnem postopku. Pritožnik in organ, ki je izdal odredbo, lahko osebno nastopita pred sodiščem; organ, ki je izdal odredbo, lahko na obravnavo pošlje uradnike, ki jih v ta namen pooblasti. Če pritožnik ali njegov pravni zastopnik, ne da bi utemeljeno opravičila zadržanost, ne prideta na prvo obravnavo, prvostopenjski sodnik z odredbo, na katero se je mogoče pritožiti pred kasacijskim sodiščem, potrdi izpodbijani sklep in pritožniku zaračuna tudi stroške, nastale v zvezi s postopkom ugovora. Med pravnim postopkom prvostopenjski sodnik odredi, če je treba tudi uradno, dokazna sredstva, ki jih šteje za potrebna, in lahko odredi tudi zaslišanje prič. Po končani preiskavi prvostopenjski sodnik pozove stranki, da predstavita vsaka svoje ugotovitve in na isti obravnavi začneta z razpravo; takoj nato sprejme sodbo z branjem izreka. Vendar po razlagi sklepnih ugotovitev sodnik, če je potrebno, strankama odobri rok največ desetih dni, v katerem morata oddati vsaka svojo obrambo, in primer takoj po izteku roka pošlje spet na javno obravnavo, da se o njem razpravlja in razsodi. Prvostopenjski sodnik lahko prav tako pripravi in skupaj z izrekom sodbe prebere razloge zanjo. Sodba se mora takoj deponirati v sodni pisarni. Vse notifikacije in sporočila so uradni zaznamki. Pravdne listine in sklep sodišča so oproščeni vseh davkov ali taks. S sodbo, ki jo izreče, sodnik lahko zavrne ugovor in pritožniku zaračuna stroške postopka ali pa ugovor sprejme in odredbo v celoti ali delno razveljavi ali spremeni, vključno glede samega zneska dolžne kazni. Sodnik ugovor sprejme, kadar ni zadostnih dokazov o odgovornosti pritožnika. Sodbe ni mogoče spodbijati, lahko pa je razlog za pritožbo pred kasacijskim sodiščem.

Italijanska ureditev pozna t.i. poravnavo po skrajšanem postopku ("conciliazione in via breve"). Kršitelj ima pravico, da v 60 dneh od prejema obvestila oziroma zapisnika o prekršku, plača znesek enak tretjini maksimalnega predvidenega zneska sankcije za storjeni prekršek ali dvakratni znesek minimalne predvidene kazni, če je minimum predviden, kar je zanj ugodneje (izbere sam), poleg tega pa še stroške postopka. Storilec v trenutku takega plačila še ne ve, kakšna bo višina končno določene sankcije. S takim plačilom kazni kršitelj izpolni svojo obveznost, zato se nadaljnji postopek v zvezi s prekrškom ustavi. Tako plačilo je v postopkih za prekrške omogočeno v vsakem primeru v vseh postopkih, saj italijansko prekrškovno pravo pozna eno enotno obliko poteka postopka. V Italiji se večina postopkov, za katere je predpisana le denarna sankcija, konča na ta način.

5.3 NEMČIJA

V Nemčiji je temelj za sistem prekrškov temeljni zakon o prekrških (Ordnungswidrigkeit Gesetz, v nad. OWiG), katerega glavna značilnost je, da iskanje ustreznih dejstev in določitev sankcije za prekršek z odločbo o globni kazni najprej poverja pristojnemu upravnemu organu. Na tako odločbo ima zainteresirani možnost pritožbe na sodišče prve stopnje. Postopek lahko v nekaterih primerih tudi na prvi stopnji teče na sodišču (prekršek v povezavi s kaznivim dejanjem).

OWiG v 17. členu določa okvirno ureditev za določitev višine globe. Tako velja, da globa znaša najmanj 5 evrov in, če zakon ne določa drugače, največ 1.000 evrov. To velja tako za fizično

osebo kot tudi za vse vrste pravnih oseb. Ta določba velja, če ni z drugimi področnimi zakoni drugače določeno. Osnova za določitev višine globe je pomen prekrška in očitek, ki zadeva storilca. Upošteva se tudi ekonomske razmere storilca; pri majhnih prekrških pa se jih praviloma ne upošteva. Globa mora tudi preseči ekonomsko korist, ki jo je dosegel storilec na podlagi prekrška. Če zakonska največja višina globe za to ne zadostuje, se sme izreči višjo globo (četrty odstavek 17. člena OwiG).

Nemško prekrškovno pravo kot stimulacijo za hitro plačilo in s tem likvidacijo postopka pozna t.i. postopek opomina. Pri *manjših* prekrških lahko upravni organ opomni kršitelja in zaračuna mandatno kazen pet do petintrideset evrov. Opomin lahko izda tudi brez zaračunavanja mandatne kazni (56. člen OwiG). Tak opomin je "učinkovit" (ostane v veljavi) le, če se zadevna oseba, po pouku o svoji pravici odklonitve, z opominom strinja in ustrezno določi upravnega organa mandatno kazen plača takoj ali v roku enega tedna na v ta namen navedenem mestu ali na pošti z nakazilom temu mestu. Enotedenski rok se odobri, če kršitelj ne more takoj plačati mandatne kazni ali če je ta višja od deset evrov. O opominu, višini mandatne kazni in plačilu ali o določenem plačilnem roku se izda potrdilo. Stroški se ne zaračunajo. Če je opomin učinkovit (kršitelj plača globo in opomin ostane v veljavi), se prekrška ne preganja več z dejanskih in pravnih vidikov, s katerih je bil dan opomin.

Opomin se izrecno lahko izda s strani uradnikov službe na terenu in policijske službe (57. člen OwiG), ki se morajo ustrezno legitimirati. Pristojnost izdajanja opomina imajo tudi za to pooblašteni policijski uradniki, ki odkrijejo prekršek ali ga v začetku preganjajo in se legitimirajo s svojo uniformo ali na drug način. Pooblastilo pooblaščenim policijskim uradnikom izda najvišji službeni organ uradnika ali služba, ki jo ta določi (58. člen OwiG). Najvišji službeni organ se mora glede vprašanja, pri katerih prekrških naj izda pooblastila, povezati s pristojnim organom. V kolikor je pri določenih prekrških zaradi njihove pogostosti in enakovrstnosti priporočljiva čim bolj sorazmerna obravnava, mora splošna pooblastila pripadnikom upravnih organov in policijskim uradnikom za izdajo opominov vsebovati natančna določila, v katerih primerih in pod katerimi pogoji se izda opomin in v kakšni višini se zaračuna mandatno kazen. Iz ureditve izhaja, da postopek z opominom lahko organ izpelje, ko gre za manjše kršitve z vseh področij materije prekrškov.

Nemška ureditev na področju prekrškov izrecno ne določa dejanja majhnega pomena, vendar nemški OwiG v delu, kjer so urejene splošne določbe za postopek, splošno določa, da je pregon prekrškov stvar presoje organa pregona, kot zahteva dolžnost. Za razliko od načela zakonitosti, značilnega za kazenski postopek, ki kazenskim organom nalaga obveznost pregona v primeru vseh kaznivih dejanj, pa zakonodajajo, ki se nanaša na kršitve predpisov, usmerja načelo primernosti (smotrnosti). To pomeni, da je odločitev o tem, ali bo kršitev predpisov preganjana ali ne, odvisna od presoje pristojnega upravnega organa v skladu z njegovimi dolžnostmi (prvi stavek prvega odstavka 47. člena OwiG). Dokler traja postopek pri prekrškovnem organu, ga ta lahko ustavi. Če teče postopek na sodišču in le-to meni, da kaznovanje ni potrebno, lahko v vsakem položaju s soglasjem državnega tožilstva ustavi postopek. Soglasje ni potrebno, če je bila z odločbo o globi izrečena globa do sto evrov in če je državno tožilstvo izjavilo, da se ne bo udeležilo glavne razprave. Sklep ni izpodbiten. Ustavitev postopka ne sme biti odvisna ali postavljena v zvezo s plačilom denarnega zneska dobrodelni ustanovi ali drugi službi.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S predlaganimi spremembami se ohranja obstoječa ureditev odločanja na drugi stopnji v rednem sodnem postopku.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov: /

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike: /

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo: /

6.4 Presoja posledic na socialnem področju: /

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja: /

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

V Zakonu o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo in 21/13) se v drugem odstavku 4. člena doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»– izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti;«.

Dosedanji sedma in osma alineja postaneta osma in deveta alineja.

V tretjem odstavku se za besedama »odvzem predmetov« dodata vejica in besedilo »izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti«.

V četrtem odstavku se za besedilom »prepoved vožnje motornega vozila« dodata vejica in besedilo »izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti«.

2. člen

V petem odstavku 17. člena se za besedama »varstva konkurence« doda besedilo »ter s področja trga z električno energijo ali zemeljskim plinom«.

Doda se nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Z zakonom se lahko za posameznika, za prekrške s področja dela in zaposlovanja na črno, predpiše dvakrat višja globa od tiste, ki je predvidena v drugem odstavku tega člena.«.

Dosedanji sedmi in osmi odstavek postaneta osmi in deveti odstavek.

3. člen

V drugem odstavku 19. člena se številka »120« nadomesti s številko »300«.

4. člen

Za 25.a členom se doda nov 25.b člen, ki se glasi:

»Izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti

25.b člen

(1) Za prekrške s področja političnih strank ter volilne in referendumске kampanje sme sodišče storilcu prekrška, ki je upravičenec do sredstev iz proračuna Republike Slovenije oziroma proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, izreči sankcijo izgube ali omejitve pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti.

(2) Omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti se lahko predpiše v deležu sredstev, do katerih je storilec prekrška upravičen.

(3) Izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti se izreče v višini in trajanju, ki ju določa zakon, vendar največ do dveh let.

(4) Izguba ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti nastopi v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je postala pravnomočna odločba o prekršku, s katero je izguba ali omejitev izrečena. Izgubijo ali omejijo se lahko le sredstva, ki ob nastopu izgube ali omejitve še niso izplačana.«.

5. člen

V prvem odstavku 42. člena se črta zadnji stavek.

6. člen

V tretjem odstavku 49. člena se za drugim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za javno upravo, za namene spremljanja in izvajanja preizkusov znanja vodi evidenco, ki vsebuje zaporedno številko, številko zbirke dokumentov o kandidatu, osebno ime kandidata, datum in kraj njegovega rojstva, stalno oziroma začasno prebivališče kandidata in elektronski naslov za obveščanje, raven in vrsto kandidatove izobrazbe, datum opravljanja preizkusa znanja in uspeh pri tem preizkusu.«.

7. člen

V drugem odstavku 52. člena se na koncu šeste alineje pika nadomesti s podpičjem in doda se sedma alineja, ki se glasi:

»– za prekrške s področja političnih strank ter volilne in referendumске kampanje, za nadzor katerih je pristojno Računsko sodišče Republike Slovenije.«.

8. člen

V četrtem odstavku 56. člena se črta besedilo »in številke računov«.

9. člen

V tretjem odstavku 57. člena se črta besedilo »in številke računov«, za besedo »obroke« pa se dodata vejica in besedilo »da bodo izrečeni globa in stroški postopka, ki ne bodo pravočasno plačani, prisilno izterjani«.

V osmem odstavku se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– da se bo ob pravočasnem plačilu globe štel, da je bil plačniku izdan plačilni nalog za prekršek, ki je označen na obvestilu, in da je ta postal pravnomočen, ker se je plačnik odpovedal ugovoru zoper plačilni nalog iz 57.b člena tega zakona in zahtevi za sodno varstvo,«.

10. člen

Naslov 57.c člena se spremeni tako, da se glasi: »Plačilo izrečene globe in stroškov postopka«.

V prvem odstavku se spremeni drugi stavek tako, da se glasi:

»Če plača pred pravnomočnostjo, zahteva za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku oziroma plačilni nalog ali ugovor zoper plačilni nalog po prejšnjem členu ni dovoljen, razen če je v skladu z določbami tega zakona globo moral plačati pred pravnomočnostjo.«.

11. člen

Prvi odstavek 83. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) O sporu o pristojnosti med okrajnimi sodišči odloči skupno neposredno višje sodišče.«.

12. člen

V drugem odstavku 129.a člena se za besedilom »prepovedi vožnje motornih vozil« dodata vejica in besedilo »izgube ali omejitve pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti«.

13. člen

V drugem odstavku 138. člena se črta besedilo »ter številke računov za njihovo plačilo«.

14. člen

169. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Zahteva za varstvo zakonitosti
169. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se lahko vloži zoper vsako odločbo, izdano na drugi stopnji, oziroma vsako pravnomočno odločbo, če je kršen ta zakon ali predpis, ki določa prekršek.

(2) Zahtevo za varstvo zakonitosti lahko vloži državni tožilec po uradni dolžnosti ali na pobudo osebe, ki ima pravico do pravnega sredstva po tem zakonu.

(3) Pri odločanju o vložitvi zahteve za varstvo zakonitosti državni tožilec upošteva zlasti naravo in težo domnevne kršitve, pomen zadeve in posledice odločitve za pobudnika in druge udeležence v postopku ter potrebo po zagotavljanju pravne varnosti, enotne uporabe prava ali pomen za razvoj prava preko sodne prakse.«.

15. člen

V prvem odstavku 171.a člena se na koncu 3. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 4. točka, ki se glasi:

»4. če se ugotovijo nova dejstva in predložijo novi dokazi, iz katerih očitno izhaja, da storilec ni storil prekrška in da tudi ni imel možnosti sodelovati v postopku, v katerem je bila zoper njega izdana odločba o prekršku, ker o njegovi istovetnosti niso bili predloženi resnični osebni podatki.«.

16. člen

V prvem odstavku 171.b člena se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Prekrškovni organ mora o vložitvi predloga in odločitvi sodišča obvestiti državnega tožilca ali sodišče, ki je vložilo pobudo.«.

17. člen

V prvem odstavku 193. člena se spremeni drugi stavek tako, da se glasi:

»Pravico do povrnitve škode ima tudi tisti, ki je neupravičeno plačal globo ali stroške postopka oziroma zoper katerega je bila odločba izvršena pred pravnomočnostjo.«.

Peti odstavek se spremeni, tako da se glasi:

»(5) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo ali zoper samoupravno lokalno skupnost.«.

V šestem odstavku se za besedilom »Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode« doda besedilo »zoper Republiko Slovenijo«.

Dodata se nov sedmi in osmi odstavek, ki se glasita:

»(7) Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode zoper samoupravno lokalno skupnost mora oškodovanec vložiti zahtevo na samoupravno lokalno skupnost, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine. Če zakoniti zastopnik samoupravne lokalne skupnosti in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od vložitve zahteve, lahko oškodovanec pri pristojnem sodišču vloži tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.

(8) Zahteva iz prejšnjega odstavka in tožba zoper samoupravno lokalno skupnost se vložita:

- zoper samoupravno lokalno skupnost, katere predpis je bil kršen, če je prekršek predpisan z odlokom samoupravne lokalne skupnosti, ali
- zoper samoupravno lokalno skupnost, katere prekrškovni organ je pravnomočno izrekel sankcijo, če je za odločanje o prekrških pooblaščen z zakonom.«.

V dosedanjem sedmem odstavku, ki postane deveti odstavek, se za besedama »državnim pravobranilstvom« doda besedilo »oziroma zakonitim zastopnikom samoupravne lokalne skupnosti«, besedilo »iz prejšnjega odstavka« pa se nadomesti z besedilom »iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena«.

18. člen

Za 200. členom se dodata nova 200.a in 200.b člen, ki se glasita:

»Poziv za plačilo
200.a člen

(1) Organ, ki je odločal o prekršku na prvi stopnji, ob pošiljanju odločbe, s katero se izrečejo globa, opomin, redovna globa ali naložijo sodna taksa, stroški postopka, odvzem premoženjske koristi ali plačilo odškodnine, priloži univerzalni plačilni nalog ali poziv za plačilo, ki mora vsebovati osebno ime in naslov zavezanca, za pravno osebo pa naziv in sedež, vrsto in višino plačila, številko podračuna za posamezno vrsto plačila in referenco, razen če so v odločbi, ki jo je izdal organ, ki je odločal na prvi stopnji, že navedene številke podračunov in referenca za njihovo plačilo.

(2) Če je bila odločba iz prejšnjega odstavka v postopku s pravnim sredstvom spremenjena na način, ki vpliva na odmero globe ali stroškov postopka, organ, ki je odločal na prvi stopnji, izda nov univerzalni plačilni nalog ali poziv za plačilo z ustrezno spremenjenimi vsebinami.

Način plačila
200.b člen

Globa, redovna globa, sodna taksa, stroški postopka, odvzem premoženjske koristi ali odškodnina se plača na podračun, določen v odločbi o prekršku, obvestilu o prekršku, pozivu ali univerzalnem plačilnem nalogu. Pri plačilu prek ponudnika plačilnih storitev se šteje, da je plačano v roku, če je prejeto na podračun iz tega odstavka v treh delovnih dneh po izteku roka, v katerem mora biti plačano.«.

19. člen

V prvem odstavku 201. člena se za besedilom »ne glede na« doda besedilo »zahtevo za sodno varstvo oziroma«.

20. člen

V 202. členu se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Izgubo ali omejitev pravice do sredstev iz proračuna Republike Slovenije in proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti izvrši na poziv sodišča, ki je na prvi stopnji izdalo odločbo o prekršku, organ, ki je pristojen za dodelitev sredstev iz proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna samoupravne lokalne skupnosti. Navedeno sodišče mora o izreku sankcije iz tega odstavka obvestiti organ, pristojen za njeno izvršitev, v petih dneh od pravnomočnosti odločbe, s katero je ta sankcija izrečena.«.

Dosedanji šesti do enajsti odstavek postanejo sedmi do dvanajsti odstavek.

21. člen

Šesti odstavek 207. člena se spremeni, tako da se glasi:

»(6) Posameznik, na katerega se podatki iz evidence nanašajo, ima pravico do brezplačnega vpogleda vanje, tako da preko elektronskega dostopa izkaže svojo identiteto z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila, izdanega v skladu s predpisi Republike Slovenije.«.

Za šestim odstavkom se dodata nova sedmi in osmi odstavek, ki se glasita::

»(7) Posamezniku, na katerega se podatki nanašajo, se sme na njegovo zahtevo izdati potrdilo s temi podatki, če pa niso vpisani, pa potrdilo o tem dejstvu. V zahtevi se navede, za uveljavljanje katerih pravic ali izpolnjevanje katerih obveznosti je potrdilo potrebno.

(8) Drugim uporabnikom se podatki iz evidence dajejo na podlagi obrazložene pisne zahteve, če imajo za njihovo obdelavo upravičen, na zakonu utemeljen interes. Sodiščem, državnim tožilstvom in policiji se omogoči brezplačni oddaljeni dostop do podatkov v skupni evidenci kazenskih točk.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

22. člen

V prvem odstavku 208. člena se druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– višja sodišča kot sodišča za prekrške druge stopnje.«.

23. člen

Naslov 212. člena se spremeni tako, da se glasi: »Pristojnost višjih sodišč«.

V 212. členu se besedilo »Višje sodišče je pristojno« nadomesti z besedilom »Višja sodišča so pristojna«.

24. člen

V prvem odstavku 213. člena se besedilo »Višje sodišče odloča« nadomesti z besedilom »Višja sodišča odločajo«.

25. člen

V 214. členu se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Za odločanje o prekrških s področja političnih strank ter volilne in referendumске kampanje, za nadzor katerih je pristojno Računsko sodišče Republike Slovenije, je izključno pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

Spremembe ZP-1G

26. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 9/11) se črtajo 53., 54., 55., 56., tretji odstavek 59. in četrti odstavek 61. člena.

Spremembe ZP-1H

27. člen

V Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 21/13) se v 28. členu besedilo »številka vpisa vozniškega dovoljenja v evidenco o vozniških dovoljenjih« nadomesti z besedilom »številka vpisa v evidenci izdanih vozniških dovoljenj«.

V prvem odstavku 29. člena se črta beseda »redni«, v drugem odstavku pa se črta drugi stavek.

Dokončanje postopkov

28. člen

Določba spremenjenega drugega odstavka 19. člena zakona se uporablja za zadeve, v katerih do uveljavitve tega zakona uklonilni zapor še ni bil predlagan ali sklep o uklonilnem zaporu še ni

bil izdan. Če je bil sklep že izdan, se ne izvrši, če se že izvršuje, pa pristojno sodišče brez odlašanja odredi ustavitev njegovega izvrševanja.

Določbe spremenjenih četrtega odstavka 56. člena, tretjega odstavka 57., prvega odstavka 57.c in drugega odstavka 138. člena zakona se uporabljajo za zadeve, v katerih do uveljavitve tega zakona še ni bila izdana odločba o prekršku na prvi stopnji.

Določba spremenjenega 169. člena zakona se uporablja za zadeve, v katerih je odločba postala pravnomočna po uveljavitvi tega zakona.

Določbi spremenjenih prvega odstavka 171.a in prvega odstavka 171.b člena zakona se uporabljata za zadeve, v katerih je odločba postala pravnomočna po uveljavitvi tega zakona.

Določbe spremenjenega 193. člena zakona se uporabljajo za vse zadeve, v katerih tožba za povrnitev škode ob uveljavitvi tega zakona še ni bila vložena.

Določba novega 200.a člena zakona se uporablja tudi za zadeve, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso pravnomočno končane.

Določba novega 200.b člena zakona se uporablja tudi za zadeve, ki ob uveljavitvi tega zakona še niso izvršene.

Določba spremenjenega šestega odstavka 207. člena zakona se začne uporabljati, ko so zagotovljeni tehnični pogoji za njeno izvajanje. Minister, pristojen za pravosodje, ob tehnični izpolnitvi pogojev izda sklep, v katerem ugotovi da so zagotovljeni tehnični pogoji in določi datum, od katerega se uporablja navedena določba. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Do začetka uporabe spremenjenega šestega odstavka 207. člena zakona se uporablja določba šestega odstavka 207. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo in 21/13).

Če v prejšnjih odstavkih ni določeno drugače, se pred uveljavitvijo tega zakona začeti postopki nadaljujejo in končajo po dosedanjih določbah Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo in 21/13).

Prisilna izterjava zapadlih terjatev

29. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona se vse terjatve, za katere je bil vložen predlog za prisilno izterjavo v korist državnega proračuna po tem zakonu pred 1. 1. 2012 in ki do dneva uveljavitve tega zakona niso bile poravnane, prenesejo na organ, pristojen za prisilno izterjavo.

O vloženih predlogih in prenosu po prejšnjem odstavku prekrškovni organ oziroma sodišče pripravi zaključno finančno poročilo.

Uskladitev podzakonskih predpisov

30. člen

Minister, pristojen za pravosodje, podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo in 21/13), uskladi z določbami tega zakona najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do uskladitve iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo veljavni podzakonski predpisi.

Uveljavitev zakona

31. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2014.

III. OBRAZLOŽITEV:

K 1., 4., 12. in 20. členu:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (EVA 2009-1711-0009) določa novo stransko sankcijo, ki se jo, v primeru da je politična stranka odgovorna za nekatere prekrške, navedene v tem zakonu, izreče poleg globe v odločbi sodišča o prekršku. Gre za stransko sankcijo začasne izgube ali omejitve pravice do sredstev iz državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti. Vse sankcije za prekrške morajo biti urejene v Zakonu o prekrških, ki je sistemski zakon. Njegove materialnopravne določbe so obvezne in veljajo za vse prekrške, ki so določeni s predpisi, s katerimi se v Republiki Sloveniji določajo prekrški (tretji odstavek 1. člena ZP-1H), zato je potrebno predlagane spremembe Zakona o prekrških ustrezno dopolniti.

K 2. členu:

S predlagano spremembo se dodaja možnost, da se tudi za prekrške s področja pravil notranjega trga z električno energijo ali zemeljskim plinom za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, z zakonom predpiše globa v višini do 10% letnega prometa ali njihovega letnega prometa s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu.

Z navedenim se sledi predlogu Energetskega zakona (EVA 2013-2430-0074), s katerim v slovenski pravni red prenašamo:

- DIREKTIVO 2009/72/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES in
- DIREKTIVO 2009/73/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES.

Obe direktivi imata enako določbo (direktiva 2009/72/ES v členu 37(4)(d) in direktiva 2009/73/ES v členu 41(4)(d)) v kateri določata, da morajo države članice za učinkovito in hitro izvajanje nalog regulativnega organa, le-temu dati vsaj naslednja pooblastila:

(4) elektroenergetskim podjetjem (*oziroma podjetjem plinskega gospodarstva*), ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti iz te direktive ali katere koli zadevne pravno zavezujoče odločitve regulativnega organa ali Agencije, naloži učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ali pristojnemu sodišču predlaga, da naloži take kazni. To vključuje pristojnosti, da naloži ali predlaga kazni, ki znašajo do 10% letnega prometa operaterja prenosnega sistema ali do 10% letnega prometa vertikalno integriranega operaterja prenosnega sistema, in sicer za operaterja prenosnega sistema oziroma vertikalno integrirano podjetje, ki morda ne izpolnjujeta svojih obveznosti iz te direktive.

Navedeno pomeni, da mora biti v nacionalni zakonodaji v zgoraj navedenih primerih določena globa v maksimalni višini 10% letnega prometa, saj v nasprotnem primeru direktivi ne bosta pravilno oziroma v celoti prenešeni. Tudi v tožbah, ki ju je zaradi neimplementacije direktiv zoper Republiko Slovenijo vložila Evropska komisija, je Republiki Sloveniji očitano, da ni prenesla členov 37(4)(d) direktiva 2009/72/ES in 41(4)(d) direktive 2009/73/ES.

Z novim sedmim odstavkom se na predlog Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti uvaja možnost da se z zakonom za posameznika, za prekrške s področja dela in zaposlovanja na črno, določi dvakrat višja globa, kot je predpisana v drugem odstavku tega člena.

K 3. členu:

S predlagano spremembo višine zneska v drugem odstavku 19. člena se izključuje določanje ukлонilnega zapora ter posledično možnost opravljanja dela v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti, če višina neplačane globe ne presega 300 eurov.

Predlagana sprememba se vnaša na predlog Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, zaradi dejstva da stroški realizacije opravljanja dela v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti lahko presegajo znesek neplačane globe. Gre za minimalni znesek, pri katerem je izvedba dela v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti (ki obsega stroške kot so zdravniški pregled in izpit za varstvo pri delu za storilca, stroški prevoza in prehrane storilca, stroški dela strokovnih delavcev itd) še smotrna. Pri nižjih zneskih globe lahko stroški opravljanja dela v splošno korist presežejo znesek globe, prav tako pa dvig višine meje za podajo predloga za nadomestitev plačila globe z opravo dela v splošno korist ne vpliva na možnost zaprosila za obročno odplačevanje globe in stroškov postopka ali možnost predloga za nadomestitev globe z opominom.

K 5. členu:

S predlagano spremembo 42. člena se zastaralni rok 30 dni za začetek postopka o prekršku, ki je bil ugotovljen s tehničnimi sredstvi in kršitelj s kršitvijo ni bil seznanjen, črta. Navedena določba se namreč izkazuje za problematično, saj iz obstoječe ureditve, ki uporablja izraz »kršitelj«, izhaja da se uporablja le v hitrem, ne pa tudi v rednem sodnem postopku. Tudi v primeru spremembe izraza »kršitelj« v »storilec«, iz česar bi izhajalo da se določba uporablja tudi v rednem sodnem postopku, bi ostala nevarnost neenakega obravnavanja storilcev prekrškov, saj se hitri postopek začne že z opravo kakršnegakoli dejanja prekrškovnega organa ali z vložitvijo pisnega predloga predlagatelja, redni sodni postopek pa se začne šele s podajo obdolžilnega predloga prekrškovnega organa. Poleg navedenega je omenjeni rok za določene postopke (npr. za prekrške s področja davčnega prava) prekratek in neprimeren.

K 6. členu:

S predlagano dopolnitvijo se dodaja zakonska podlaga za vodenje osebnih podatkov o kandidatih, ki morajo v skladu s tretjim odstavkom 49. člena ZP-1 opraviti preizkus znanja za vodenje in odločanje v postopku pred prekrškovnim organom.

K 7. in 25. členu:

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o volilni in referendumski kampanji (EVA 2013-2030-0029) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah (EVA 2009-1711-0009) bo Računsko sodišče Republike Slovenije pristojno za nadzor nad nekaterimi določbami teh zakonov. Z vidika ustavnega položaja in funkcije Računskega sodišča je primerno, da o s strani Računskega sodišča ugotovljenih nepravilnostih, ki jih je mogoče okvalificirati kot prekrške, neposredno odloča pristojno sodišče. Zaradi zagotovitve zakonitosti izvedbe financiranja političnih strank in zakonitosti financiranja volilne kampanje je tudi primerno, da o tem odloča le eno sodišče – Okrajno sodišče v Ljubljani.

K 8., 9. in 13. členu:

S predlagano spremembo 56., 57. in 138. člena se kot obvezna sestavina pisne odločbe, plačilnega naloga in sodbe o prekršku črta navedba računov za nakazilo globe in stroškov postopka. Z navedenim se zasleduje cilj nemotenega in tekočega dela prekrškovnih organov in sodišč, številke računov za plačilo globe in stroškov postopka pa bodo v skladu z novim 200.a členom obvezna sestavina univerzalnega plačilnega naloga oziroma poziva za plačilo (glej obrazložitev 18. člena tega predloga).

S predlagano dopolnitvijo 57. člena se zaradi celovite in pregledne ureditve plačilnega naloga dodaja opozorilo o prisilni izterjavi, ki že sicer izhaja iz 20., 200. in 202. člena.

K 10. členu:

S predlagano dopolnitvijo prvega odstavka 57.c člena se odpravljajo dvomi o pravici do vložitve zahteve za sodno varstvo oziroma ugovora po 57.b členu v primeru, ko mora kršitelj iz sedmega odstavka 57. člena globo plačati takoj na kraju prekrška.

K 11., 22., 23., 24. in 26. členu:

Veljavna ureditev, uvedena z ZP-1G (Uradni list RS, št. 9/11), s 1.1.2014 predvideva prenos pristojnosti za odločanje v postopkih o prekršku na drugi stopnji ter za odločanje o sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči na Višje sodišče v Celju.

Ministrstvo za pravosodje je prejelo predlog Vrhovnega sodišča Republike Slovenije št. Su 76/2012-144 z dne 29.1.2013, v katerem le-to predlaga, da za odločanje v zgoraj navedenih zadevah ostanejo pristojna vsa višja sodišča v državi, iz naslednjih razlogov:

- ker reševanje zadev na področju prekrškov na višjih sodiščih poteka tekoče in po ustaljenem postopku ter nove zaposlitve niso potrebne,
- ker so na vseh oddelkih višjih sodišč že zagotovljeni zadostni in primerni poslovni prostori, medtem ko ima Višje sodišče v Celju že sedaj prostorsko stisko in deluje na štirih lokacijah,
- ker bi se povečali poštni stroški ter prevozni stroški sodnikov in sodnega osebja.

Glede na to da se predlaga sprememba ureditve, ki naj bi začela veljati s 1. 1. 2014, zaradi predlagane spremembe, ki torej tudi za naprej predvideva ohranitev trenutno obstoječega dejanskega stanja, ne bodo nastale nobene nove finančne posledice oziroma se bo s predlagano spremembo izognilo nastanku dodatnih finančnih posledic.

K 14. členu:

S predlagano spremembo se razbremenjuje Državno tožilstvo in Vrhovno sodišče RS, s tem da bo Državno tožilstvo pri presojanju pobude za vložitev zahteve za sodno varstvo lahko upoštevalo težo oziroma pomen zadeve.

Že po sedaj veljavni ureditvi državni tožilec v primeru pobude samostojno odloča o tem, ali bo vložil zahtevo za varstvo zakonitosti, pobudniku pa je svojo odločitev zavezan le sporočiti. Pobudnik torej nima pravnega sredstva zoper odločitev o vložitvi zahteve za varstvo zakonitosti (možna je le nadzorstvena pritožba v primeru, da državni tožilec o pobudi ne bi odločil v razumnem roku). V skladu z obstoječo prakso tako državni tožilci že sedaj upoštevajo načelo da se zahteve za varstvo zakonitosti ne vlagajo zaradi vsake kršitve zakona, če odločitev sodišča ne bo imela širšega pomena za prekrškovno sodno prakso.

S predlagano spremembo opredelitve upravičenca za vložitev pobude se tudi odpravljajo nekateri dvomi o tem kdo so upravičenci za vložitev pobude.

K 15. in 16. členu:

S predlagano dopolnitvijo 171.a člena se v primerih, v katerih je plačilni nalog za prekršek izdan napačni osebi (ko kršitelj uradni osebi prekrškovnega organa posreduje osebne podatke tretje osebe, ki prekrška ni storila in z zadevo sploh ni seznanjena), uvaja bolj smotrna rešitev. V navedenih primerih se po sedanji ureditvi tretja oseba z zadevo seznani šele v postopku izterjave, zato ji ne preostane drugega, kot da poda pobudo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. S predlagano spremembo bi se tovrstni primeri reševali v okviru postopka odprave ali spremembe odločbe na predlog prekrškovnega organa, s čimer bi namesto Vrhovnega sodišča RS odločalo pristojno okrajno sodišče, v postopku, ki je hitrejši in enostavnejši, z enakim končnim učinkom.

S predlagano dopolnitvijo 171.b člena bo državnemu organu, ki je podal pobudo za odpravo ali spremembo odločbe, omogočeno da se seznani z odločitvijo, ki je bila sprejeta na podlagi njegove pobude.

K 17. členu:

Ministrstvo za pravosodje je prejelo predlog Državnega pravobranilstva Republike Slovenije št. DP-A01-283/2012-87-L z dne 7.12.2012, v katerem so predlagane rešitve, zajete v tem členu.

Predlog spremembe prvega odstavka 193. člena ni vsebinske narave, temveč pripomore le k jasnosti besedila oziroma odpravlja morebitna napačna tolmačenja. V besedilu veljavnega zakona sta kot škoda, do povrnitve katere je oškodovanec upravičen, izpostavljena neupravičeno plačana globa in stroški postopka, pri čemer pa pravica do uveljavljanja povrnitve ostalih oblik škode ni izključena. Glede na to da oškodovanci že po trenutno veljavnem zakonu lahko uveljavljajo povrnitev tudi drugih oblik premoženjske in nepremoženjske škode, ne vidimo razloga za izrecno navajanje le nekaterih vrst škode, zaradi česar bi lahko prišlo tudi do vprašanja o upravičenosti do uveljavljanja ostalih oblik škode.

Z dopolnitvami petega in šestega odstavka ter novima sedmim in osmim odstavkom 193. člena pa se odpravlja nepravilnost oziroma pomanjkljivost trenutno veljavne ureditve postopka za povrnitev škode zaradi neopravičenega izreka sankcije v postopkih o prekršku. Veljavna ureditev napotuje oškodovance na vložitev tožbe in predpravnega odškodninskega zahtevka na Republiko Slovenijo in Državno pravobranilstvo RS. Takšna ureditev ni pravilna v primerih, ko je sankcijo o prekršku izrekel organ, ki je samostojna pravna oseba. Predlagana rešitev izhaja tudi iz osmega odstavka 17. člena ZP-1, ki določa, da so globe, ki jih je izrekel prekrškovni organ samoupravne lokalne skupnosti, prihodek samoupravne lokalne skupnosti, pri čemer se razlikuje ali je prekršek določen z zakonom ali z odlokom samoupravne lokalne skupnosti. V primeru ko je prekrškovni organ medobčinski organ, bo v skladu s prvim odstavkom 49.c člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07-UPB2, 76/08, 79/09, 51/10 in 40/12-ZUJF) pasivno legitimirana lokalna skupnost, na območju katere bo storjen prekršek.

K 18. členu:

S predlaganim novim 200.a členom se ureditev poziva za plačilo sodne takse, ki jo je uvedel ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13) v 29. členu, prenaša iz prehodnih določb v telo zakona in ureja celovito skupaj s plačilom globe in stroškov postopka, tako da je predvidena izdaja poziva ali univerzalnega plačilnega naloga tako za plačilo globe kot stroškov postopka, kar lahko olajša poravnavanje dolgovanih zneskov kršiteljem in evidentiranje prekrškovnim organom. S predlagano dopolnitvijo se odpravljajo tudi dvomi o tem, kateri organ je pristojen za izdelavo poziva oziroma univerzalnega plačilnega naloga.

S predlaganim novim 200.b členom se določa na kateri podračun se denarna terjatev plača in se vzpostavlja zakonska domneva glede pravočasnosti plačila terjatve v primeru plačila prek ponudnika plačilnih storitev, ki bo prekrškovnim organom olajšala poslovanje (prekrškovni organi namreč nimajo dostopa do podatka o datumu plačila).

K 19. členu:

Predlagana dopolnitev je redakcijske narave, nujna pa je ker ima v hitrem postopku kršitelj pravico do zahteve za sodno varstvo, in ne pritožbe. Da se določba uporablja tudi v tem postopku, izhaja iz sedmega odstavka 57. člena in tretjega odstavka 201. člena ZP-1.

K 21. členu:

S predlagano spremembo bo (po vzpostavitvi tehničnih pogojev) možen vpogled v lastne osebne podatke v skupni evidenci kazenskih točk, preko elektronskega dostopa, z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila. Pravico do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki določa že tretji odstavek 38. člena Ustave Republike Slovenije.

K 27. členu:

Predlagana sprememba 28. člena ZP-1H se vnaša na predlog Ministrstva za infrastrukturo in prostor, zaradi dejstva da se o v skladu s 87. členom Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/10) zamenjanih voznških dovoljenjih v evidenci ne vodi številka vpisa voznškega dovoljenja, temveč številka vpisa voznika, ki je za voznika tudi ob morebitni menjavi voznškega dovoljenja enaka.

S predlagano spremembo prvega odstavka 29. člena ZP-1H se odpravljajo dvomi ali velja prehodna določba za vse sodne postopke po ZP-1. S predlagano spremembo drugega odstavka 29. člena ZP-1H pa se črta del prehodne določbe, ker je poziv s predlogom celovito urejen v ustreznih zakonskih določbah (glej obrazložitev k 18. členu tega predloga).

K 28. členu:

Ker bodo pred uveljavitvijo tega zakona določeni postopki o prekrških že začeti, je zaradi enake obravnave storilcev prekrškov, ki so v enakem (oziroma primerljivem) položaju, posebej opredeljeno, po katerih določbah bodo njihove kršitve obravnavane po njegovi uveljavitvi.

K 29. členu:

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških (ZP-1H) je bilo določeno, da se z dnem, ko sodišče oziroma prekrškovni organ vloži predlog za prisilno izterjavo po tem zakonu, na organ, pristojen za prisilno izterjavo, prenese tudi terjatev v korist državnega proračuna. Spremenjena določba 202. člena je bila uveljavljena za vse terjatve za katere je bil vložen predlog po 1.1.2012. Ker zakon v prehodnih in končnih določbah ni določil kateri organ je pristojen za vodenje tistih terjatev v korist proračuna RS za katere je bil podan predlog za prisilno izterjavo pred 1.1.2012, prihaja do različnega finančnega vodenja teh terjatev. Za zagotovitev takojšnjega enotnega vodenja vseh terjatev v korist proračuna RS nastalih na podlagi ZP-1, ki pomeni hkrati administrativno razbremenitev je smiselno, da se predlaga, da se s tem zakonom določi, da se z dnem uveljavitve tega zakona vse terjatve, za katere je bil podan predlog za prisilno izterjavo v korist državnega proračuna po tem zakonu pred 1. 1. 2012 in do dneva uveljavitve tega zakona niso bile poravnane, prenesejo na organ, pristojen za prisilno izterjavo.

Predlog ne posega v postopek o prekršku, temveč posega izključno na področje finančnega poslovanja, ki pa izrazito in brez potrebe bremeni dva organa: predlagatelja izterjave (sodišče in prekrškovni organ) kot tudi organ, ki je pristojen za prisilno izterjavo. Organ, pristojen za prisilno izterjavo, mora voditi evidenco o prisilni izterjavi; prisilno izterjana sredstva nakazuje na prehodne račune sodišč in prekrškovnih organov, s teh računov (gre za prehodne račune) pa se izvede praznitev v državni proračun. Trenutno se o teh zadevah vodita dve evidenci, pri predlagatelju izterjave in pri organu, ki vodi izterjavo. S predlagano dopolnitvijo bi izrazito razbremenili sodišča in prekrškovne organe, ki so financirani iz državnega proračuna, saj morajo po veljavni zakonodaji spremljati terjatve, za katere je bil podan predlog za prisilno izterjavo pred 1.1.2012, še do konca leta 2021, kar pomeni še deset let.

Zadev, v katerih je podan predlog za prisilno izterjavo, niti sodišča niti prekrškovni organi ne morejo arhivirati, vse dokler postopek prisilne izterjave ni zaključen. Globe in stroški postopka so prihodek državnega proračuna in jih sodišča ter prekrškovni organi spremljajo v prehodnih praznitvenih računih (DURS nakaže globo na prehodni račun sodišča, na katerem se izvede le praznitev v državni proračun). V praksi je CURS sicer (v nasprotju z ZP-1) prevzel tudi določene terjatve, ki so bile poslane na DURS pred 1.1.2012 in sicer tiste, v katerih DURS še ni začel postopka prisilne izterjave, kar pomeni, da so določene terjatve „vodene“ pri obeh organih.

S predlagano končno določbo se bodo tako tudi tiste neplačane terjatve, ki jih sodišča in prekrškovni organi v korist proračuna RS še vodijo, prenesle na organ, ki je pristojen za izvršitev, tako kot terjatve za katere je podan predlog za prisilno izterjavo po 1.1.2012.

K 30. členu:

Do predlaganega roka treh mesecev po uveljavitvi tega zakona bo potrebno s spremembami in dopolnitvami uskladiti podzakonske predpise. S tem bo zagotovljeno, da bodo neposredno po uveljavitvi predlaganega zakona pripravljene in objavljene tudi vse potrebne dopolnilne pravne podlage.

Ker bo uskladitev lahko formalno (z objavo predpisov) opravljena šele po uveljavitvi zakona, je v drugem odstavku predlaganega člena določeno, da se do uskladitve iz prejšnjega odstavka smiselno uporabljajo veljavni podzakonski predpisi.

K 31. členu:

V zadnjem členu je urejen začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO:

Sankcije za prekršek

4. člen

(1) Za storjeni prekršek se ob pogojih iz tega zakona izreče predpisana sankcija ali opozorilo.

(2) Sankcije za prekrške so:

- globa;
- opomin;
- kazenske točke v cestnem prometu s prenehanjem veljavnosti vozniškega dovoljenja in prepovedjo uporabe vozniškega dovoljenja;
- prepoved vožnje motornega vozila;
- izgon tujca iz države;
- odvzem predmetov;
- izločitev iz postopkov javnega naročanja;
- vzgojni ukrepi.

(3) Globa se predpiše in izreče kot glavna sankcija, opomin se izreče namesto globe, kazenske točke v cestnem prometu, prepoved vožnje motornega vozila, izgon tujca iz države, odvzem predmetov in izločitev iz postopka javnega naročanja pa se predpišejo in izrečejo kot stranske sankcije.

(4) Kazenske točke v cestnem prometu, prepoved vožnje motornega vozila in izločitev iz postopkov javnega naročanja se izrečejo ob pogojih, določenih s tem zakonom, če so z zakonom za posamezni prekršek predpisane.

(5) Izgon tujca iz države in odvzem predmetov se izrečeta ob pogojih, določenih s tem zakonom, ali če tako določa zakon.

(6) Poleg globe ali opomina se sme izreči ena ali več stranskih sankcij.

(7) Ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, se lahko namesto uvedbe postopka o prekršku oziroma izdaje odločbe o prekršku storilcu prekrška izreče opozorilo.

(8) Ob pogojih, določenih s tem zakonom, se odvzame premoženjska korist, pridobljena s prekrškom.

(9) Mladoletnim storilcem prekrškov se izrekajo vzgojni ukrepi in druge sankcije, določene s tem zakonom.

Globa

17. člen

(1) Globa se lahko predpiše v razponu ali v določenem znesku.

(2) Z zakonom ali z uredbo Vlade Republike Slovenije se lahko predpiše globa v razponu:

- za posameznika od 40 do 5.000 eurov;
- za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 200 do 150.000 eurov;
- za pravno osebo od 200 do 250.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa od 400 do 500.000 eurov;
- za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za odgovorno osebo v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti od 40 do 10.000 eurov.

(3) Globa, ki se predpisuje v določenem znesku, je lahko predpisana za posameznika v določenem znesku od 40 do 2.000 eurov, za odgovorno osebo v določenem znesku od 40 do 5.000 eurov, za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, v določenem znesku od 200 do 75.000 eurov, za pravno osebo v določenem znesku od 200 do 125.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa v določenem znesku od 400 do 250.000 eurov.

(4) Za prekrške s področja davkov, trošarin in carin ter javnega naročanja se lahko z zakonom predpiše globa v večkratniku ali v odstotku od davka, trošarine ali carine, ki bi jo bilo treba plačati, ali od vrednosti predmeta oziroma naročila, v zvezi s katerim je bil storjen prekršek. Globa, določena v skladu s tem odstavkom, ki se izreče v postopku zaradi prekrška, ne sme biti višja od najvišjega zneska, določenega z drugim, tretjim oziroma šestim odstavkom tega člena.

(5) Za prekrške s področja varstva konkurence se lahko za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, z zakonom predpiše globa v višini do deset odstotkov njihovega letnega prometa ali njihovega letnega prometa s podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu. Za določitev globe v skladu s tem odstavkom se ne uporabljajo določbe drugega, tretjega in šestega odstavka tega člena.

(6) Z zakonom se sme predpisati za najhujše kršitve s področja varstva naravnih bogastev, okolja in ohranjanja narave, s področja varstva kulturne dediščine, s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, s področja varnosti in zdravja pri delu, dela in zaposlovanja na črno ter delovnih razmerij, s področja socialnega varstva, s področja davkov, trošarin, carin, financ, javnega naročanja, varstva konkurence, državnih blagovnih rezerv in omejevalnih ukrepov za posamezne prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode ali višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, trikrat višjo globo od tiste, ki je predvidena v drugem in tretjem odstavku tega člena.

(7) Z odlokom samoupravne lokalne skupnosti se lahko predpiše samo globa v določenem znesku:

- za posameznika od 40 do 1.250 eurov;

- za samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, od 100 do 30.000 eurov;

- za pravno osebo od 100 do 75.000 eurov, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa od 250 do 125.000 eurov,

- za odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost in za odgovorno osebo v samoupravni lokalni skupnosti od 40 do 2.500 eurov.

(8) Globe, plačane za prekrške, so prihodek države oziroma samoupravne lokalne skupnosti, če so plačane za prekrške, ki jih je pravnomočno izrekel prekrškovni organ te samoupravne lokalne skupnosti, ki je za odločanje o prekrških pooblaščen z zakonom, s katerim so določeni ti prekrški. Globe, plačane za prekrške, ki so predpisani z odloki samoupravnih lokalnih skupnosti, in pravnomočno izrečene z odločbami prekrškovnih organov samoupravne lokalne skupnosti, so prihodek tiste samoupravne lokalne skupnosti, katere predpis je bil kršen.

Uklonilni zapor

19. člen

(1) Storilca, ki deloma ali v celoti ne plača globe v določenem roku, se prisili k plačilu tako, da se mu določi uklonilni zapor. O uklonilnem zaporu odloči sodišče.

(2) Uklonilni zapor se ne sme določiti, če je bil za prekršek izdan plačilni nalog, če neplačana globa ne presega 120 eurov ali če je bila globa izrečena mladoletnemu storilcu prekrška. Uklonilni zapor se ne sme določiti pred pravnomočnostjo sodbe oziroma odločbe o prekršku.

(3) Uklonilni zapor traja, dokler globa ni v celoti plačana, vendar najdlje 30 dni.

(4) Z izvršitvijo uklonilnega zapora ne preneha obveznost plačila globe.

(5) Storilec, ki zaradi premoženjskega stanja ali svojih možnosti za plačilo ne more plačati globe, lahko predlaga, da se plačilo globe nadomesti z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti.

(6) Obseg in vsebina nalog se določita na podlagi seznama, ki ga vodi sodišče, v trajanju najmanj 40 in največ 400 ur. Rok, v katerem morajo biti naloge opravljene, ne sme biti krajši od enega in ne daljši od treh mesecev.

(7) Če storilec opravi določene naloge v celoti, se uklonilni zapor ne izvrši in globa ne izterja.

Zastaranje pregona

42. člen

(1) Postopek o prekršku ni dopusten, če pretečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen. Če je prekršek storjen na področju varstva konkurence, postopek o prekršku ni dopusten, če preteče pet let od dneva, ko je bil prekršek storjen. Postopka o prekršku, ki je bil ugotovljen s tehničnimi sredstvi in kršitelj s kršitvijo ni bil seznanjen, ni dopustno začeti, če od dneva storitve prekrška preteče več kot 30 dni, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu postopek o prekršku ne sme začeti ali nadaljevati.

(3) Zastaranje pretrga vsako dejanje organa, pristojnega za postopek, ki meri na pregon storilca prekrška. Po vsakem pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopek o prekršku v nobenem primeru ni več mogoč, ko poteče dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon za zastaranje postopka o prekršku.

(4) Zastaranje se pretrga tudi, če stori storilec v času, ko teče zastaralni rok, enako hud ali hujši istovrstni prekršek.

Pristojnost in pooblastilo za postopek

49. člen

(1) Za določitev pristojnosti prekrškovnih organov in spore o pristojnosti med prekrškovnimi organi se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Postopek pred prekrškovnim organom vodi in v njem odloča z zakonom ali podzakonskim aktom pooblaščen uradna oseba tega organa.

(3) Pooblaščen uradna oseba iz prejšnjega odstavka mora imeti za vodenje postopka in izdajo plačilnega naloga najmanj peto stopnjo izobrazbe, za izdajo odločbe o prekršku pa najmanj sedmo stopnjo izobrazbe. Imeti mora tudi opravljen preizkus znanja, ki zajema izvrševanje pooblastil po tem zakonu in poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje. Vlada Republike Slovenije predpiše vrsto izobrazbe in program strokovnega usposabljanja in preverjanja znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku. Za poznavanje predpisov, katerih izvrševanje nadzoruje, se uradni osebi prizna opravljen preizkus znanja, določen v teh predpisih.

Hitri postopek

52. člen

(1) O prekrških se odloča po hitrem postopku, razen v primerih, ko ta zakon določa drugače.

(2) Hitri postopek ni dovoljen:

- če predlagatelj rednega sodnega postopka glede na naravo kršitve oceni, da so podani pogoji za izrek stranske sankcije po tem zakonu;
- če je predpisana stranska sankcija prepovedi vožnje motornega vozila;
- če je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopka javnega naročanja;
- proti mladoletnim storilcem prekrškov;
- za prekrške s področja obrambnih dolžnosti in za prekrške s področja nezdružljivosti javnih funkcij s pridobitno dejavnostjo;
- za prekrške zoper varnost cestnega prometa, za katere je predpisana stranska sankcija kazenskih točk v številu, zaradi katerega se po zakonu storilcu izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.

(3) V hitrem postopku se storilcu izreče globa v znesku, v katerem je predpisana, če je predpisana v razponu, pa se izreče najnižja predpisana mera globe, če z zakonom ni določeno drugače.

Pisna odločba

56. člen

(1) Pisna odločba o prekršku se izda v naslednjih primerih:

- če predpis, ki določa prekršek, poleg globe predpisuje obvezen odvzem predmetov;
- če je treba odvzeti premoženjsko korist;
- če prekrškovni organ namesto globe izreče opomin;
- če prekrškovni organ izreče globo, ki je višja od najnižje predpisane mere globe (tretji odstavek 52. člena);
- če je za prekrške s področja davkov, trošarin in carin ter javnega naročanja predpisana globa v večkratniku ali v odstotku od davka, trošarine ali carine, ki bi jo bilo treba plačati, ali od vrednosti predmeta oziroma naročila, v zvezi s katerim je bil storjen prekršek;
- za prekrške s področja varstva konkurence, deviznega poslovanja in bančništva;
- v primeru kršitev iz šestega odstavka 17. člena tega zakona;
- v drugih primerih, ko niso podani pogoji za izdajo plačilnega naloga.

(2) Pisna odločba o prekršku mora imeti uvod, izrek, obrazložitev, pravni pouk ter številko, datum, podpis pooblaščen uradne osebe in uradni pečat prekrškovnega organa, ki jo je izdal.

(3) Uvod odločbe o prekršku obsega naziv prekrškovnega organa, ki jo je izdal, osebno ime uradne osebe, ki je izdala odločbo o prekršku, osebno ime kršitelja in morebitnega zagovornika, firmo oziroma naziv in sedež pravne osebe ter označbo prekrška, ki je predmet postopka.

- (4) Izrek odločbe o prekršku mora obsegati: osebne podatke kršitelja (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če so bile izrečene kazenske točke ali gre za kršitev, ki je povezana z veljavnostjo vozniškega dovoljenja, pa tudi številko izdanega vozniškega dovoljenja, navedbo organa, ki je izdal dovoljenje in datuma izdaje), če teh podatkov ni, pa podatke o kršitelju, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku, kratek opis dejanja, s katerim je storjen prekršek (kraj in čas storitve, način storitve, ter odločilne okoliščine), izrek, da je kršitelj odgovoren za prekršek, ki ga je storil, pravno opredelitev prekrška z navedbo predpisa, ki določa prekršek, s številčno označbo njegovega člena, znesek globe in stroškov postopka ter rok in številke računov za njihovo plačilo, morebitne izrečene stranske sankcije, odločitev o odvzemu premoženjske koristi in opozorila o pravici do plačila globe in stroškov postopka na obroke, o uklonilnem zaporu, če globa ne bo pravočasno plačana, oziroma da se bodo neplačana globa in stroški postopka prisilno izterjali, ter o možnosti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma plačila z opravo določenih nalog.
- (5) V obrazložitvi odločbe o prekršku je treba kratko navesti izjavo kršitelja o dejanju ter dejstva in dokaze, na katere je prekrškovni organ oprl odločitev.
- (6) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.
- (7) Pisna odločba o prekršku se vroči kršitelju in drugim osebam, ki imajo pravico do zahteve za sodno varstvo.

Plačilni nalog

57. člen

- (1) Plačilni nalog se izda, če pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa prekršek osebno zazna, ali ga ugotovi z uporabo ustreznih tehničnih sredstev ali naprav. Plačilni nalog se kršitelju, če je ta navzoč, vroči takoj na kraju prekrška. Ob vročitvi plačilnega naloga se kršitelju hkrati ustno predstavi storjeni prekršek in dokaze, kar se zaznamuje na plačilnem nalogu.
- (2) Plačilni nalog se izda tudi, če pooblaščen uradna oseba prekršek ugotovi na podlagi obvestil in dokazov, zbranih neposredno po kršitvi, na kraju, kjer je bil prekršek storjen. Pred izdajo in vročitvijo takega plačilnega naloga mora kršitelju omogočiti, da se osebno izjavi o prekršku po določbah 55. člena tega zakona, plačilni nalog pa mora vsebovati tudi kratek opis prekrška in kratek povzetek izjave kršitelja o prekršku.
- (3) Plačilni nalog, ki velja kot pisna odločba o prekršku, vsebuje: osebno ime in naslov, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa datum rojstva, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče, za odgovorno osebo tudi zaposlitev, za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, kraj in čas storitve prekrška, pravno opredelitev prekrška, znesek globe in stroškov postopka ter rok in številke računov za njihovo plačilo, opozorilo o pravici do plačila globe in stroškov postopka na obroke, lahko pa tudi druge podatke v skladu s predpisi. Plačilni nalog, izdan za prekrške zoper varnost cestnega prometa, mora vsebovati tudi število izrečenih kazenskih točk v cestnem prometu, navedbo vrste voznika in kategorijo vozila, s katerim je bil storjen prekršek, če so bile izrečene kazenske točke ali gre za kršitev, ki je povezana z veljavnostjo vozniškega dovoljenja, pa tudi številko izdanega vozniškega dovoljenja, navedbo organa, ki je izdal dovoljenje in datuma izdaje, če teh podatkov ni, pa tiste, ki so bili ugotovljeni v postopku. Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo prekrškovnega organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.
- (4) Če kršitelju plačilnega naloga ni mogoče izdati in vročiti takoj na kraju prekrška, se mu ga vroči po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek. V tem primeru se kršitelju hkrati s plačilnim nalogom iz prvega odstavka tega člena vroči tudi kratek opis dejanskega stanja prekrška z navedbo dokazov, če ta ni že naveden v plačilnem nalogu.
- (5) Če je zoper plačilni nalog vložena zahteva za sodno varstvo, mora prekrškovni organ sodišču posredovati tudi kratek opis dejanskega stanja prekrška z navedbo dokazov, če ta ni že naveden v plačilnem nalogu.
- (6) V postopku, ki se konča z izdajo plačilnega naloga po določbah tega člena, se plačajo stroški postopka, določeni v 143. členu tega zakona, razen potnih stroškov uradnih oseb in sodne takse.
- (7) Kršitelj, ki bi se lahko z odhodom zaradi prebivanja v tujini izognil plačilu globe, mora plačati globo takoj na kraju prekrška. O plačani globi se izda potrdilo. Če kršitelj globe ne plača,

pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje izvršitve po tem zakonu.

(8) Za kršitev predpisov o ustavitvi in parkiranju vozil se ob ugotovitvi prekrška, o katerem kršitelja ni bilo mogoče seznaniti na kraju prekrška, na primernem mestu pritrdi na vozilo obvestilo o prekršku, ki vsebuje kraj in čas storitve, registrsko številko vozila, pravno opredelitev prekrška, višino za prekršek predpisane globe in naslednje pouke:

- pravici do plačila polovice predpisane globe v osmih dneh od dneva izdaje obvestila, z opisom načina plačila globe,

- da se bo v primeru pravočasnega plačila globe štel, da je bil plačniku izdan plačilni nalog za prekršek, ki je označen na obvestilu in da je ta postal pravnomočen, ker se je plačnik odpovedal zahtevi za sodno varstvo,

- da v primeru pravočasnega plačila globe stroški postopka ne bodo zaračunani, da prekršek ne bo vpisan v evidenco o prekrških in da bo postopek zaradi prekrška s pravočasnim plačilom globe končan, ter

- da morebitno neplačilo globe nima pravnih posledic in da se bo v takem primeru po poteku roka za plačilo postopek zaradi prekrška nadaljeval zoper lastnika ali imetnika pravice uporabe vozila z izdajo plačilnega naloga po določbah tega zakona.

Plačilo izrečene globe

57.c člen

(1) Kršitelj, ki ne vloži zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku oziroma plačilni nalog, plača samo polovico izrečene globe, če jo plača v osmih dneh po pravnomočnosti. Če plača pred pravnomočnostjo, zahteva za sodno varstvo zoper odločbo o prekršku oziroma plačilni nalog ni dovoljena.

(2) Kršitelj, ki ne plača polovičnega zneska globe po prejšnjem odstavku, mora plačati celoten znesek globe v roku, ki je določen v odločbi oziroma plačilnem nalogu.

(3) Pouk o pravici do plačila polovične globe in glede nedovoljenosti zahteve za sodno varstvo iz prvega odstavka ter o obveznosti plačila iz drugega odstavka tega člena je del pouka o pravici do pravnega sredstva na odločbi oziroma plačilnem nalogu.

(4) Pod pogoji in v skladu s predpisi, ki urejajo finančno poslovanje organa, pristojnega za postopek o prekršku, lahko kršitelj plača globo, stroške postopka in stroške negotovinskega plačila tudi z negotovinskim plačilnim sredstvom. Pouk o možnosti takega načina plačila je sestavni del pravnega pouka.

(5) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za prekrške s področja varstva konkurence.

Odločanje v sporu o pristojnosti

83. člen

(1) O sporu o pristojnosti med okrajnimi sodišči odloči višje sodišče.

(2) Zoper sklep, s katerim je odločeno v sporu o pristojnosti, ni pritožbe.

(3) Dokler se ne odloči v sporu o pristojnosti, mora vsak organ opravljati tista dejanja v postopku o prekršku, ki bi jih bilo nevarno odlašati.

Odločanje in izdaja sodbe v skrajšanem postopku

129.a člen

(1) Če sodnik, ki vodi postopek o prekršku, na podlagi obdolžilnega predloga ter vsebine dokazov, ki so priloženi obdolžilnemu predlogu, spozna, da je obdolženec storil prekršek, lahko odloči brez zaslišanja obdolženca.

(2) V skrajšanem postopku se smejo za prekršek izreči globa oziroma opomin, ob globi pa tudi stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu, prepovedi vožnje motornih vozil in odvzema predmetov.

(3) Sodba, izdana v skrajšanem postopku, obsega sestavine iz 135. člena tega zakona. V obrazložitvi sodbe se navedejo le dokazi iz obdolžilnega predloga, katerih vsebina opravičuje odločanje po skrajšanem postopku, ter okoliščine, ki so bile upoštevane pri izbiri in odmeri sankcij.

(4) Obdolžencu se hkrati s sodbo, izdano v skrajšanem postopku, vroči tudi obdolžilni predlog.

(5) Proti sodbi, izdani v skrajšanem postopku, lahko vložijo obdolženec, njegov zakoniti zastopnik oziroma zagovornik ter predlagatelj postopka v osmih dneh od vročitve ugovor v korist obdolženca. Predlagatelj lahko vloži ugovor tudi v škodo obdolženca.

(6) Ugovor se vloži pisno. Vsebovati mora le navedbo sodbe, izdane v skrajšanem postopku, in podpis vložnika. Obdolženec in predlagatelj postopka se lahko odpovesta pravici do ugovora po prejemu sodbe, izdane v skrajšanem postopku, do konca roka za vložitev ugovora, vložen ugovor pa lahko umakneta do odločitve o ugovoru. Odpovedi pravici do ugovora in umika ugovora ni mogoče preklicati.

(7) Obdolženec lahko ugovoru priloži pisni zagovor ali zahteva, da ga sodišče zasliši.

(8) Če je obdolženec zahteval, da ga sodišče zasliši, vendar na zaslišanje, na katero je bil pravilno povabljen, ni prišel, izostanka pa ni opravičil, odloči sodišče brez njegovega zaslišanja.

(9) V pouku o pravici do ugovora mora biti obdolženec poučen, da lahko hkrati z ugovorom poda pisni zagovor ali zahtevo, da ga sodišče zasliši in da bo v primeru, če ne bo podal pisnega zagovora niti zahteval zaslišanja, sodišče odločilo brez njegovega zaslišanja. Obdolženca je treba poučiti, da mora hkrati z ugovorom navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku ne bo več mogel uveljavljati.

(10) Prepozen ali nedovoljen ugovor s sklepom zavrže sodišče, ki je izdalo sodbo v skrajšanem postopku. Proti sklepu, s katerim se ugovor zavrže, je dovoljena pritožba.

(11) Če je bil ugovor vložen pravočasno, sodišče izvede redni sodni postopek in s sodbo zavrne ugovor kot neutemeljen, če po izvedenem rednem sodnem postopku spozna, da je obdolženec storil prekršek, opisan v izreku sodbe, izdane v skrajšanem postopku. Sicer pa sodišče s sodbo, s katero razveljavi sodbo, izdano v skrajšanem postopku, hkrati tudi odloči o prekršku.

(12) Če je bil zoper sodbo, izdano v skrajšanem postopku, vložen ugovor le v obdolženčevo korist, nova sodba o prekršku ne sme biti v škodo obdolžencu glede pravne opredelitve prekrška in sankcije za prekršek.

(13) V skrajšanem postopku ni mogoče odločati, če je vložena zahteva za sodno varstvo.

Sodba, s katero se obdolženec spozna za odgovornega

138. člen

(1) S sodbo o prekršku, s katero se obdolženec spozna za odgovornega, se izreče:

- za kateri prekršek oziroma prekrške se obdolžencu izreka sankcija, dejanski stan prekrška in predpis o prekršku;
- sankcija, ki se izreče obdolžencu, oziroma odločitev, da se sankcija odpusti;
- sankcije za posamezne prekrške ter enotna sankcija, če gre za stek prekrškov;
- odločitev o odvzemu premoženjske koristi;
- odločitev o vštetju pridržanja in pripora;
- odločitev o stroških postopka;
- odločitev o premoženjskopravnem zahtevku.

2) V sodbi o prekršku se določi rok, v katerem je treba plačati globo in stroške postopka ter številke računov za njihovo plačilo; navede se tudi opozorilo o pravici do plačila globe in stroškov postopka na obroke, o uklonilnem zaporu, oziroma da se bodo neplačana globa in stroški postopka prisilno izterjali, o možnosti nadomestitve uklonilnega zapora oziroma plačila z opravo določenih nalog.

(3) Če je izrečen odvzem predmetov, je treba v sodbi o prekršku oziroma v sklepu iz tretjega odstavka prejšnjega člena tudi določiti, kako je treba ravnati z odvzetimi predmeti. Če odvzem predmetov ne obsega tistih predmetov, ki so bili zaseženi po 123. členu tega zakona, je treba v sodbi o prekršku odrediti, naj se ti predmeti vrnejo glede na okoliščine zadeve lastniku ali tistemu, ki so mu bili odvzeti.

Zahteva za varstvo zakonitosti

169. člen

(1) Zahteva za varstvo zakonitosti se lahko vloži zoper vsako odločbo, izdano na drugi stopnji oziroma vsako pravnomočno odločbo, če je prekršen ta zakon ali predpis, ki določa prekršek.

(2) Zahtevo za varstvo zakonitosti lahko vloži državni tožilec po uradni dolžnosti ali na pobudo osebe, ki ima pravico do pritožbe zoper sodbo o prekršku sodišča prve stopnje.

Odprava ali sprememba odločbe na predlog prekrškovnega organa

171.a člen

(1) Sodišče, ki je pristojno za odločanje o zahtevi za sodno varstvo, na predlog prekrškovnega organa odpravi ali spremeni pravnomočno odločbo o prekršku:

1. če jo je izdal stvarno nepristojni prekrškovni organ;

2. če se opira na drugo odločbo o prekršku ali na kakšno drugo odločbo, pa je bila ta odločba pravnomočno spremenjena, razveljavljena oziroma odpravljena;
3. če so bile z njo očitno v škodo storilca prekršene materialne določbe tega zakona ali predpisa, ki določa prekršek.
- (2) Predlog za odpravo ali spremembo odločbe se ne more opirati na razlog, o katerem je sodišče že odločilo po zahtevi za sodno varstvo.

Postopek za odpravo ali spremembo odločbe

171.b člen

- (1) Predlog za odpravo ali spremembo odločbe lahko prekrškovni organ vloži po uradni dolžnosti ali na pisno pobudo osebe, ki ji je izrečena sankcija, njenega zakonitega zastopnika oziroma zagovornika, lastnika odvzetih predmetov, državnega tožilca ali sodišča. Prekrškovni organ na pobudo ni vezan, razen če jo poda sodišče ali državno tožilstvo.
- (2) Sodišče o predlogu odloči s sklepom, zoper katerega ni pravnega sredstva.
- (3) Za odločanje sodišča o predlogu za odpravo ali spremembo odločbe na predlog prekrškovnega organa se smiselno uporabljajo določbe tega zakona za odločanje sodišča o zahtevi za sodno varstvo.

Pravica do povrnitve škode

193. člen

- (1) Komur je bila v postopku o prekršku izrečena sankcija, ima pravico do povrnitve škode, ki jo je utrpel zaradi neopravičenega izreka sankcije, če je bila pravnomočna odločba oziroma sodba ali sklep o prekršku spremenjena, odpravljena ali razveljavljena in postopek zoper njega pravnomočno ustavljen zato, ker je bilo ugotovljeno, da dejanje ni prekršek, ali pa zato, ker so bili podani razlogi, ki izključujejo storilčevo odgovornost za prekršek. Pravico do povrnitve škode, ki obsega tudi neupravičeno plačano globo in stroške postopka, ima tudi tisti, ki jih je plačal ali zoper katerega je bila odločba izvršena pred pravnomočnostjo.
- (2) Pravice do povrnitve škode iz prejšnjega odstavka nima tisti, ki je s svojim krivim priznanjem ali kako drugače povzročil izrek sankcije, razen če je bil v to prisiljen.
- (3) Pri izreku sankcije za prekršek v steku se pravica do povrnitve škode lahko nanaša na posamezne prekrške, glede katerih so izpolnjeni pogoji za priznanje odškodnine.
- (4) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od dneva, ko je postala sodba o ustavitvi postopka pravnomočna.
- (5) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo.
- (6) Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode mora oškodovanec vložiti zahtevo na državno pravobranilstvo, da se z njim sporazume o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine. Če državno pravobranilstvo in oškodovanec ne dosežeta sporazuma v treh mesecih od vložitve zahteve, lahko oškodovanec pri pristojnem sodišču vloži tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, sme vložiti tožbo glede ostanka.
- (7) Dokler pred državnim pravobranilstvom traja postopek iz prejšnjega odstavka, ne teče zastaranje pravice do povrnitve škode iz četrtega odstavka tega člena.

Zavarovanje izvršitve

201. člen

- (1) Če storilec ne more dokazati identitete ali nima stalnega prebivališča ali če bi se z odhodom zaradi prebivanja v tujini lahko izognil odgovornosti za prekršek, lahko organ za postopek o prekršku, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, obenem odloči, naj se odločba izvrši takoj ne glede na pritožbo, če spozna, da bi storilec lahko onemogočil njeno izvršitev. Če storilec globe ne plača, organ, ki je odločil o prekršku na prvi stopnji, izvede vse potrebne ukrepe za zavarovanje plačila v skladu s petim odstavkom tega člena.
- (2) Če sodišče izreče izgon tujca iz države kot stransko sankcijo, se tujcu lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena določi kraj, kjer mora prebivati do pravnomočnosti odločbe, vendar najdlje za čas 30 dni.
- (3) Če prekrškovni organ oziroma sodišče odloči, da se odločba izvrši takoj, se zahteva za sodno varstvo oziroma pritožba pošlje pristojnemu sodišču najpozneje v štiriindvajsetih urah po poteku vseh rokov iz prvega odstavka 60. člena tega zakona in prvega odstavka 151. člena tega zakona; pristojno sodišče mora izdati odločbo v 48 urah, potem ko je dobilo spis.
- (4) Če je izrečena globa, lahko organ za postopek o prekršku ob pogojih iz prvega odstavka tega člena, če storilec globe takoj ne plača, določi, da se globa takoj prisilno izterja, pri tem pa

se ne uporabljajo določbe tega zakona o nadomestitvi prisilne izterjave globe z opravo določene naloge v splošno korist ali v korist samoupravne lokalne skupnosti.

(5) Če se je bati, da se bo storilec med postopkom o prekršku ali do izvršitve odločbe skril ali odšel neznan kam ali v tujino, lahko pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa oziroma sodišče zaradi zavarovanja izvršitve odločbe s sklepom odloči, da se mu začasno vzamejo potna listina, vozniško dovoljenje, dokumenti vozila, prevozne listine ali drugi dokumenti, ki spremljajo blago, vrednostni papirji, prevozna sredstva ali druge premičnine, ki jih ima pri sebi, ne glede na to, ali je njihov lastnik ali ne. Začasni odvzem lahko traja največ šest mesecev in se lahko s sklepom podaljša še za največ šest mesecev. Storilcu je treba takoj, najkasneje pa v treh urah, vročiti pisni sklep o začasnem odvzemu z navedbo razlogov za odvzem in s pravnim poukom.

(6) Pritožba zoper sklep iz prejšnjega odstavka ne zadrži njegove izvršitve. O pritožbi mora sodišče odločiti v 48 urah od prejema spisa.

(7) Sklep iz petega odstavka tega člena o začasnem odvzemu potne listine, vozniškega dovoljenja, dokumentov vozila, prevoznih listin ali drugih dokumentov, ki spremljajo blago izvrši pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa oziroma sodišče, ki ga je izdalo. Sklep o začasnem odvzemu vrednostnih papirjev ali premičnin iz petega odstavka tega člena izvrši pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, če ni s posebnim zakonom drugače določeno. Če organ, pristojen za izvršitev sklepa iz petega odstavka tega člena, pri izvrševanju naleti na upiranje ali ogrožanje, ali če to utemeljeno pričakuje, lahko zaprosi za pomoč policijo, ki v skladu s svojimi pristojnostmi in pooblastili zagotovi, da nemoteno izvrši ukrepe, določene s tem sklepom.

(8) Če se postopek z odločbo ustavi ali če storilec plača globo, ugotovljeno škodo, pridobljeno premoženjsko korist in stroške postopka, se začasno odvzete listine in predmeti iz petega odstavka tega člena vrnejo storilcu. Če storilec tudi po pravnomočnosti odločbe ne plača izrečene globe, povzročene škode ali stroškov postopka, se iz začasno odvzetih vrednostnih papirjev ali drugih predmetov iz petega odstavka tega člena poravnajo izrečena globa, ugotovljena škoda, pridobljena premoženjska korist in stroški postopka, presežek pa se vrne storilcu, začasno odvzeta potna listina, vozniško dovoljenje, dokumenti vozila, prevozne listine ali drugi dokumenti, ki spremljajo blago, pa se po pravnomočnosti odločbe pošljejo organu, ki jih je izdal. Prodajo začasno odvzetih vrednostnih papirjev ali drugih predmetov opravi pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, na podlagi predhodnega obvestila pristojnega organa, da so podani pogoji za izvršitev odločbe iz začasno odvzetih vrednostnih papirjev ali drugih predmetov.

(9) Za hrambo in upravljanje z začasno odvzetimi listinami in predmeti iz petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o hrambi in upravljanju zaseženih predmetov in začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi, če s posebnim zakonom ni drugače določeno. Za hrambo in upravljanje z začasno odvzetimi vrednostnimi papirji in drugimi predmeti iz petega odstavka tega člena, ki jih upravlja davčni organ, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

(10) Zadeve o prekrških iz tega člena se obravnavajo prednostno.

Izvrševanje

202. člen

(1) Globo, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska in plačilo stroškov postopka, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, in stroškov postopka, izrečenih s sodbo oziroma sklepom sodišča, če je zahteva za sodno varstvo zavrnjena ali zavržena, izvrši pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, na predlog prekrškovnega organa, ki je izdal odločbo o prekršku. Enako se izvrši globa, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska, izrečena z odločbo prekrškovnega organa, ki jo je sodišče spremenilo na podlagi zahteve za sodno varstvo, ter stroški postopka, izrečeni s sodbo ali sklepom sodišča.

(2) Za izvrševanje drugih stranskih sankcij, izrečenih z odločbo o prekršku prekrškovnega organa, se uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij, če zakon ne določa drugače.

(3) Predmete, odvzete v postopku o prekršku z odločbo prekrškovnega organa ali s sodbo sodišča, prodaja pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja davčno izvršbo, če z zakonom ni določeno drugače. Denar, ki se dobi s prodajo odvzetih predmetov, je prihodek države.

- (4) Globo, odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska in plačilo stroškov postopka, izrečenih s sodbo oziroma sklepom, izvrši na predlog okrajnega sodišča pristojni davčni organ po določbah zakona, ki ureja prisilno davčno izvršbo.
- (5) Vzgojne ukrepe, stranske sankcije kazenskih točk v cestnem prometu, prepovedi vožnje motornega vozila, izгона tujca iz države, odvzema predmetov, izločitve iz postopkov javnega naročanja in odvzem premoženjske koristi, ki so bili izrečeni s sodbo ali sklepom o prekršku, izvrši okrajno sodišče, ki je odločalo o prekršku na prvi stopnji, po določbah zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, če z zakonom ni določeno drugače.
- (6) Sklep o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja, o določitvi uklonilnega zavora in o nadomestitvi globe z opravo določene naloge v splošno korist ali korist samoupravne lokalne skupnosti izvrši okrajno sodišče, ki je po tem zakonu pristojno za določitev uklonilnega zavora, po določbah zakona, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, če z zakonom ni določeno drugače.
- (7) Za osebe, ki prestajajo uklonilni zapor, se smiselno uporabljajo določbe zakona o izvrševanju kazenskih sankcij o izvrševanju kazni zavora.
- (8) Sodišče izda poziv za izvrševanje uklonilnega zavora potem, ko ugotovi, da je bil storilec odpuščen iz izvrševanja uklonilnega zavora, določenega s prej izdanim sklepom o določitvi uklonilnega zavora.
- (9) Pristojni davčni organ mora prekrškovni organ in sodišče obvestiti o zaključku postopka izvršitve na podlagi določb tega člena in zakona, ki ureja davčno izvršbo, razen v primerih iz desetega odstavka tega člena.
- (10) Z dnem, ko sodišče oziroma prekrškovni organ vloži predlog za prisilno izterjavo po tem zakonu, se na pristojni davčni organ prenese tudi terjatev v korist državnega proračuna.
- (11) Globo, izrečena po prvem odstavku 12. člena tega zakona, se ne izvrši.

Vodenje skupne evidence kazenskih točk

207. člen

- (1) Pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, se vodi skupna evidenca o številu izrečenih kazenskih točk za posamezne storilce prekrškov in pravnomočnih odločbah o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: evidenca). Evidenca se vodi zaradi evidentiranja in obdelave podatkov o storilcih prekrškov, ki so jim bile za prekrške v cestnem prometu izrečene kazenske točke, in števila izrečenih kazenskih točk, evidentiranja podatkov o tem, katerim voznikom je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije na podlagi doseženega ali preseženega z zakonom določenega števila kazenskih točk v cestnem prometu.
- (2) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, je upravljalec evidence.
- (3) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, obvesti pristojno sodišče o tem, da je storilec prekrška dosegel število kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja.
- (4) Kazenske točke v cestnem prometu se izbrišejo iz evidence po preteku dveh let od pravnomočnosti odločbe, s katero so bile izrečene, če v tem času storilec ne doseže števila kazenskih točk, zaradi katerega se izreče prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, oziroma če v roku iz tretjega odstavka 22. člena tega zakona ni bila izdana odločba. Z dnem vpisa sodbe oziroma sklepa o prekršku, s katerim je bilo izrečeno prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja na ozemlju Republike Slovenije, se izbrišejo vse do tedaj zbrane kazenske točke. Iz evidence se izbrišejo tudi vse kazenske točke, izrečene s sodbo oziroma sklepom sodišča ali odločbo prekrškovnega organa, ki so bile za prekršek, storjen v času veljavnosti vozniškega dovoljenja, izrečene po prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja. Izbriše se tudi prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja, izrečeno s sodbo ali sklepom sodišča, ki je bilo vpisano v evidenco po že vpisanem prenehanju veljavnosti istega vozniškega dovoljenja. O izbrisanih kazenskih točkah, izrečenih po posameznih kategorijah motornih vozil, se obvesti upravna enota, ki je izdala vozniško dovoljenje.
- (5) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, izbriše kazenske točke iz evidence po uradni dolžnosti takoj, ko izve za dejstvo, ki je podlaga za izbris vseh ali le določenega števila kazenskih točk. Po izbrisu kazenskih točk se izpiše iz evidence in odločbe, ki so podlaga za vpis v evidenco, vložijo v zbirko dokumentarnega gradiva. Izpisi in odločbe se hranijo pet let.
- (6) Podatki iz evidence se dajejo samo na podlagi pisne prošnje posameznika, na katerega se podatki nanašajo, če jih potrebuje za uveljavljanje svojih pravic. Drugim uporabnikom se podatki iz evidence dajejo na podlagi obrazložene pisne zahteve, če imajo za uporabo teh podatkov

upravičen, na zakonu utemeljen, interes. Sodiščem, državnim tožilstvom in policiji se omogoči brezplačni oddaljeni dostop do podatkov v skupni evidenci kazenskih točk.

(7) Podrobnejša merila o vodenju evidence iz prvega odstavka tega člena določi minister, pristojen za pravosodje. Način oddaljenega elektronskega dostopa do evidence ter tehnične pogoje za uporabo podatkov določi minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov.

Splošna določba

208. člen

(1) V Republiki Sloveniji so za odločanje o prekrških pristojna:

- okrajna sodišča kot sodišča za prekrške prve stopnje;
- Višje sodišče v Celju kot sodišče za prekrške druge stopnje.

(2) V zadevah, za katere je s tem zakonom določena pristojnost sodišč iz prejšnjega odstavka, sodijo sodniki teh sodišč.

Pristojnost višjega sodišča

212. člen

Višje sodišče je pristojno:

1. za odločanje o pritožbah zoper odločbe okrajnih sodišč, izdane po tem zakonu;
2. za odločanje v sporih o pristojnosti med okrajnimi sodišči v zadevah prekrškov;
3. za opravljanje drugih zadev, ki jih določa zakon.

Sestava senatov

213. člen

(1) Višje sodišče odloča v zadevah iz 1. in 2. točke prejšnjega člena tega zakona v senatu, ki ga sestavlja en sodnik kot predsednik senata, sodnik – poročevalec in sodnik – član senata.

(2) V zadevah iz 3. točke prejšnjega člena odloča sodnik posameznik. Če zakon določa, da zadeve opravlja senat, je ta sestavljen po določbi prejšnjega odstavka.

Posebna pristojnost

214. člen

(1) V postopku o prekršku v primerih kršitev davčnih, deviznih, carinskih, trošarinskih, drugih finančnih predpisov ter predpisov s področja integritete in preprečevanja korupcije je za vse zadeve iz pristojnosti okrajnih sodišč z območja posameznega okrožnega sodišča izključno krajevno pristojno tisto okrajno sodišče, ki ima sedež na sedežu okrožnega sodišča.

(2) Okrajno sodišče lahko v skladu z letnim razporedom dela opravlja obravnave ali druga dejanja v postopku tudi v krajih izven sedeža sodišča.

(3) Za določitev uklonilnega zapore in izvrševanje globe, izrečene s sodbo sodišča, je pristojno okrajno sodišče po stalnem ali začasnem prebivališču storilca. Odvzem premoženjske koristi s plačilom denarnega zneska, redovno globo in stroške postopka izvrši sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji. Če se pristojnost ne da določiti ali če storilec nima stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, je pristojno sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji. Za izvrševanje sankcij, izrečenih pravnim osebam s sodbo sodišča, je pristojno sodišče, ki je o prekršku odločilo na prvi stopnji.

(4) Za izdajo sklepa o prenehanju veljavnosti vozniškega dovoljenja, sklepa o odložitvi izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja in sklepa o preklicu odložitve izvršitve prenehanja veljavnosti vozniškega dovoljenja je pristojno okrajno sodišče po stalnem ali začasnem prebivališču storilca. Za izdajo sklepa o prepovedi uporabe vozniškega dovoljenja na območju Republike Slovenije je izključno pristojno Okrajno sodišče v Celju.

(5) Za odločanje o zahtevah za sodno varstvo zoper odločbe prekrškovnih organov o prekrških s področja varstva konkurence in s področja javnega naročanja ter za odločanje o prekrških, pri katerih je predpisana stranska sankcija izločitve iz postopkov javnega naročanja, je izključno pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.

(6) Za odločanje v zadevah priznavanja in izvrševanja odločb sodišč in drugih pristojnih organov v državah članicah Evropske unije, s katerimi so izrečene denarne sankcije za prekrške ali za druge kršitve predpisov, in za izvrševanje denarnih in drugih sankcij za prekrške, ki so jih izrekli pristojni organi v Republiki Sloveniji, v državah članicah Evropske unije, je izključno pristojno Okrajno sodišče v Celju.

(7) Za odločanje o prekrških, ki so bili storjeni z motornim vozilom, ki je registrirano v drugi državi članici Evropske unije in ni mogoče ugotoviti, kdo je storilec prekrška, pridobiti njegovo izjavo o prekršku oziroma storilcu odločbo o prekršku ni bilo mogoče izdati in vročiti na kraju storitve prekrška, lastnik, imetnik ali drugače identificirana oseba, za katero obstaja sum, da je storilec prekrška, pa nima stalnega ali začasnega prebivališča na ozemlju Republike Slovenije (48.b člen), je na prvi stopnji izključno pristojno Okrajno sodišče v Celju.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1G (Uradni list RS, št. 9/11)

Prevzem zadev

53. člen

- (1) Višje sodišče v Celju prevzame v reševanje vse nerešene zadeve prekrškov Višjega sodišča v Ljubljani, Višjega sodišča v Mariboru in Višjega sodišča v Kopru.
- (2) Prevzete zadeve iz prejšnjega odstavka tega člena se v sodni statistiki izkažejo ločeno od ostalih zadev.

Položaj višjih sodnikov

54. člen

- (1) Višji sodniki, ki opravljajo sodniško funkcijo v zadevah prekrškov na višjih sodiščih v Ljubljani, Kopru in Mariboru se premestijo na Višje sodišče v Celju po določbah zakona, ki ureja sodniško službo in se razporedijo k reševanju zadev prekrškov na tem sodišču.
- (2) Sodni svet uskladi sistemizacijo sodniških mest z določbo prejšnjega odstavka tega člena. Uvrstitev višjih sodnikov iz prejšnjega odstavka tega člena v plačne razrede ostane nespremenjena, razen v primeru sodniškega napredovanja.

Položaj javnih uslužbencev višjih sodišč

55. člen

- (1) Javni uslužbenci, ki so razporejeni izključno na zadeve prekrškov pri Višjem sodišču v Ljubljani, Višjem sodišču v Mariboru in Višjem sodišču v Kopru, glede na delovne potrebe ostanejo v delovnem razmerju pri navedenih višjih sodiščih ali pa jih v delovno razmerje prevzame Višje sodišče v Celju.
- (2) Če glede javnih uslužbencev iz prejšnjega odstavka tega člena ni dogovora med predsedniki višjih sodišč, odloči o njihovem delovnem razmerju predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Prevzem sredstev in arhivov

56. člen

- (1) Višje sodišče v Celju, oddelek za prekrške, v uporabo prevzame:
- opremo, finančna in druga sredstva, ki so potrebna za odločanje v zadevah prekrškov in so ob uveljavitvi tega zakona v uporabi oddelkov za prekrške pri Višjem sodišču v Ljubljani, Višjem sodišču v Mariboru in Višjem sodišču v Kopru,
 - arhive oddelkov za prekrške višjih sodišč iz prejšnje alineje.
- (2) Prevzem sredstev in arhivov se opravi po navodilih ministra, pristojnega za pravosodje, ki ga izda po predhodnem mnenju predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

Izdaja podzakonskih aktov

59. člen

- (1) Predpis iz 42. in 45. člena tega zakona izda minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju državnega nadzornega organa za varstvo osebnih podatkov v treh mesecih po izpolnitvi tehničnih pogojev za izvedbo oddaljenega elektronskega dostopa do podatkov.
- (2) Izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena minister ugotovi z odredbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (3) Navodila iz drugega odstavka 56. člena tega zakona izda minister za pravosodje, po predhodnem mnenju Vrhovnega sodišča Republike Slovenije najpozneje do 30. junija 2013.

Odložitev uporabe

61. člen

(1) Določbe novega devetega in novega desetega odstavka 22. člena, novih 113.a do 113.e člena ter novih 202.d do 202.f člena zakona se začnejo uporabljati 1. oktobra 2011.

(2) Vozniško dovoljenje, ki je bilo začasno odvzeto zaradi prekrška, za katerega je predpisano tolikšno število kazenskih točk, ki ima za posledico prenehanje veljavnosti vozniškega dovoljenja oziroma prepoved uporabe vozniškega dovoljenja in je bil storjen v obdobju od 1. julija 2011 do 30. septembra 2011, se vrne storilcu po preteku 24 ur od odvzema. Če imetnik ne prevzame začasno odvzetega vozniškega dovoljenja v treh dneh od dne, ko mu je bilo odvzeto, se vozniško dovoljenje pošlje upravni enoti, na območju katere ima imetnik stalno ali začasno prebivališče. Če tega v Republiki Sloveniji nima, se pošlje upravni enoti, na območju katere je imel zadnje prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(3) Določba novega desetega odstavka 202. člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2012.

(4) Spremenjene določbe prvega odstavka 83., prvega odstavka 208., 212. in prvega odstavka 213. člena zakona ter 53. do 56. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2014.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13)

Podatki o vozniškem dovoljenju

28. člen

Za imetnike vozniških dovoljenj, ki so že zamenjali vozniška dovoljenja v skladu z določbo 87. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 109/2010), se v vse odločbe, javne listine in evidence, za katere je z zakonom ali drugim predpisom določeno, da se v zvezi s postopkom o prekršku vpisuje številka njihovega vozniškega dovoljenja, navedba organa, ki je izdal vozniško dovoljenje ter datuma izdaje vozniškega dovoljenja, do uskladitve teh predpisov z zakonom, ki ureja voznike, namesto navedenih podatkov vpisuje številka vpisa vozniškega dovoljenja v evidenco o vozniških dovoljenjih, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za promet.

Odmera sodne takse

29. člen

Ne glede na določbe Zakona o sodnih taksah (Uradni list RS, št. 37/08 in 97/10, v nadaljevanju: ZST-1) se do začetka uporabe sprememb zakona, ki ureja sodne takse, ki se nanašajo na odmero sodnih taks v postopku o prekrških, sodne takse za redni sodni postopek o prekrških na vseh stopnjah odmerjajo glede na izrečeno ali odpuščeno sankcijo za prekršek.

Ne glede na določbe ZST-1 se do začetka uporabe sprememb zakona, ki ureja sodne takse, ki se nanašajo na odmero sodnih taks v postopku o prekrških, sodne takse v postopku o prekrških namesto s plačilnim nalogom po 34. členu ZST-1 odmerjajo z odločbo, s katero se odloči v postopku, za katerega se odmerja sodna taksa. Odločbi, s katero se odloči v postopku, za katerega se odmerja sodna taksa, se priloži poziv za njeno plačilo, ki mora vsebovati vse sestavine iz plačilnega naloga po 34. členu ZST-1.

V. OSNUTEK PODZAKONSKEGA AKTA:

Na podlagi tretjega odstavka 49. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13 in xx/13) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O **o dopolnitvi Uredbe o vrsti izobrazbe, strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za** **vođenje in odločanje v prekrškovnem postopku**

1. člen

Za 18. členom se doda novl 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen

(1) Ministrstvo, pristojno za javno upravo, vodi za vsakega kandidata spis, ki vsebuje prijavo k izpitu, zapisnik o izpitu in potrdilo o opravljenem izpitu.

(2) Ministrstvo, pristojno javno upravo, za namene spremljanja in izvajanja izpitov po tej uredbi vodi evidenco, ki vsebuje:

- zaporedno številko,
- številko zbirke dokumentov o kandidatu
- osebno ime kandidata
- datum in kraj rojstva kandidata,
- raven in vrsto kandidatove izobrazbe
- datum opravljanja preizkusa znanja in
- uspeh na preizkusu znanja.

(3) Evidenca iz prejšnjega odstavka se hrani trajno, spisi iz prvega odstavka tega člena pa se po zaključku zadeve arhivirajo na ministrstvu pristojnem javno upravo kot arhivsko gradivo.

2. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem list Republike Slovenije.